

**Fiskets
Gang**

Nr. 2 - 1991

Hva skjedde med lodda?

Brislingfisket i 1991

26. mill. til leiting og forsøk

Norsk fiskerinæring på 90-tallet

Ved å gå tilbake i historien vil en fort finne ut at norsk fiskerinæring alltid har måttet leve med store svingninger. Ressurskrise og selinvasjoner er dessverre et tilbakevendende fenomen. Hver gang har man hatt «naturlige» forklaringer på det som skjedde, og normalt har man forklart dette med at ressursene har blitt overbeskattet.

Idag vet vi at dette ikke kunne være situasjonen i «farne tider», men at det høyst sannsynlig var forhold i naturen som var årsaken. Likefullt, denne forklaringen er ikke fullgod i våre dager. Selv om det fremdeles må konstateres at vi ikke er istand til å forklare det som skjer i vårt marine økosystem godt nok, vet vi at med den flåtekapasitet og teknologi vi nå rår over er det fullt mulig å nedfiske alle våre fiskebestander. Fiskeinnsatsen må derfor reguleres og gjennomføringen av fisket kontrolleres, uansett hvor populært eller upopulært dette måtte være.

Men tilbake til dette med krise i næringen; vi må ikke la oss så sterkt forblinde av problemene i næringen at vi ikke ser de lyspunkter som vit-terlig fins.

I kvotesammenheng var 1990 antagelig et av de verste år i nyere tid i norsk fiskerinæring med ett totaluttak på ca. 1.5 million tonn. Gjennomsnittsfangsten i årene 1967–88 var på ca. 2.3 million tonn, med ett toppnivå på 3.5 mill. tonn i 1977 og lavest i 1988 med 1.7 mill. tonn. Ser vi imidlertid på eksportverdien for norsk fisk, ser vi at til tross for nedgangen i kvantum i 1990 økte eksportverdien med hele 18%, til 13 milliarder kroner. Dette gjør fiskeriene til Norge's tredje største eksportnæring. Og når alt kommer til alt er det vel hva vi får ut av næringen i inntekter som teller for utøverne.

Når vi tar med at det ligger an til at kvotene i 1991 øker til 2 millioner tonn, må vi kunne konstatere at det går rett vei. Det er her selv-

sagt viktig at vi bevisst fortsetter arbeidet med å få mere verdi ut av hvert kilo fisk vi tar opp av havet. Her ligger det nok enda et enormt potensiale.

I en verden med økende matmangel, der man blir mere og mere klar over alle de positive helsemessige aspekter ved å spise fisk, der vi forhåpentligvis blir stadig bedre istand til å sikre et stabilt, bærekraftig uttak av bestandene og der oppdrettsnæringen nok vil innfri de forhåpninger man i utgangspunktet hadde til denne næringen, mener jeg det er all grunn for våre fiskere til å se fremtiden lyst i møte selv om dagens problemer for mange fortøner seg som uoverkommelige.

Ruben Klepsvik

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

77. ÅRGANG
Nr. 2 Februar 1991
Utgis månedlig
ISSN 0015-3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:
Per-Marius Larsen
Dag Paulsen
Kari Østervold Toft

Ekspedisjon/Annonser:

Esther-Margrethe Olsen
Linda Blom

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5002 Bergen
Telf.: (05) 23 80 00

Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. D616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 200,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 330,- pr. år. Utland med fly kr. 400,-.
Fiskerifagstudenter kr. 100,-.

ANNONSEPRISER:

1/1 kr. 3.900,- 1/4 kr. 1.200,-
1/2 kr. 2.000
Eller kr. 6,50 pr. spalte mm.
Tillegg for farger:
kr. 800,- pr. farge

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

INNHold – CONTENTS

AKTUELL KOMMENTAR: Norsk fiskerinæring på 90-tallet – <i>Current comment: Norwegian Fishing Industry in the 90ties</i>	2
Lodda gir produksjonsøkning, men ikke mer enn vi behøver – <i>The Capelin increases the Production in the Herring Meal Industry – but the Increase is not bigger than necessary!</i>	4
Hva har skjedd med lodda? Av Forskningssjef Johannes Hamre – <i>What happened to the Capelin stock?</i> Johannes Hamre	7
Nye forskrifter åpner for bruk av sjøvann i settefiskproduksjon: Men næringa må fortsatt godta restriksjoner – <i>Sea Water may be used in Hatcheries: But the Aquaculture Industry still has to accept restrictions</i>	11
Brisling: Utsiktene for fisket i 1991 i Vestlandsfjordene Av Erling Bakken – <i>Prospects for the Sprat Fishery in the Fjords of Western Norway in 1991</i>	13
Den fremtidige fiskeripolitikk Foredrag av Statsråd Oddrun Pettersen – <i>Minister of Fisheries, Oddrun Pettersen's Speech about the Future Norwegian Policy on Fisheries</i>	17
Fondet for fiskeletting og forsøk: Vel 26 millioner på budsjettet i 1991 – <i>More than 26 million NOK shall be used to investigate on new Resources and new Technology</i>	21
Et jubileum i ressurskrisens tegn – <i>100 years since the first Whaling Commission was established</i>	25
Nybygg, kjøp og salg – <i>The Norwegian Fishing Vessel Market</i>	27
Framtida står i akvakulturens tegn i Marokko – <i>Aquaculture is the Future in Marokko</i>	31
Om verdistigning på ringnotfartøy etter at det var vedteke å opne loddefisket att – <i>How the Value of Purse Seiners increased when the Capelin Fishery was reopened</i>	33
J-meldinger – <i>Laws and regulations</i>	36
Statistikk – <i>Statistics</i>	37

Sildemelindustrien:

Lodda gir produksjonsøkning, men ikke mer enn vi behøver!

- Dersom prognosene for årets vinterloddefiske slår til regner vi med en produksjonsøkning i år på 2 – 300.000 hl, sier fabrikkssjef Claus V. Sevel ved Sildefiskernes Fabrikklag A/S sin avdeling på Hørsøy ved Bergen. – Det er ikke mer enn vi trenger for å holde tritt med kostnadsutviklingen og den dårlige prisen på mel- og oljeproduktene i markedet, hevder han.

Fabrikken på Hørsøy mottok den første leveransen av vinterlodde fra Barentshavet 27. januar. Allerede i midten av februar hadde produksjonen passert 130.000 hl. Fabrikken kan produsere omlag 12.000 hl lodde i døgnet ved full kapasitet, avhengig av kvaliteten (ferskhetsgraden) på råstoffet.

Men fabrikkssjef Claus Sevel tror ikke den overraskende åpningen av årets vinterlodde-fiske vil få særlig innvirkning på lønnsomheten for de sør-norske sildemel-fabrikken. I hvertfall ikke på kort sikt.

– De siste tre-fire årene har vi satt nye produksjonsrekorder hvert år, takket være god tilgang på pelagiske fiskearter som

kolmule, tobis og øyepål. Problemet er at vi må ha stadig mer råstoff for å holde tritt med kostnads- og prisutviklingen.

Den dramatiske strukturrasjonaliseringen sildemelindustrien har gjennomgått de senere år, har ikke forhindre at rasjonaliseringen har fortsatt innad i den enkelte bedrift.

På Hørsøy er det nylig vedtatt ytterligere innskrenkninger på personalsiden. Produksjonsprosessen er forlengst overtatt av avansert datateknologi, og landets nest største sildemelbedrift – målt i produksjonskapasitet – klarer seg i dag med fire mann for å overvåke produksjonen.

Fem skift sørger for at produksjonen

holdes i gang døgnet rundt, sju dager i uken.

– Når vi i dag er betinget optimistisk, er det fordi vi håper at bedringen i loddebestanden skal gi grunnlag for økte kvoter allerede neste år. Og særlig ønsker vi oss et sommerlodde-fiske. Sommeren er sesongen der vi tradisjonelt opplever den vanskeligste råstoffssituasjonen, sier Sevel.

FG Dag Paulsen

Et loddeeventyr

– Ka me hadde gjort utan lodda? Jau, då hadde me vel lagt vest av Irland å slingra!

Med breddfulle tanker har ringnotsnurperen «Vendla» fra Austevoll tilbrakt fire døgn i sjøen på vei fra feltet i Barentshavet. Nå ligger båten til kai på Horsøy og venter på å starte lossingen. Det er midt i februar måned, og flere ringnotfartøy har allerede fisket opp kvoten for årets vinterloddefiske. «Vendla» er i ferd med å levere sin tredje loddelast. Fortsatt gjenstår 12.000 hl av kvoten. Nok til en tur til.

Skipper Tormod Haugland og bas Morten Njåstad kan fortelle om plenty fartøy på feltene, – og om plenty lodde i sjøen. Problemet er at det er blitt for få fabriker. På veien sørover observerte de fem båter som ventet på lossing i Tromsø.

– Det er greit for oss som kan gå sørover. Problemet rammer først og fremst de mindre fartøyene, sier de to.

Hverken Haugland eller Njåstad tror imidlertid kystgruppen i nord vil være i stand til å ta sin del av kvoten. Mange vil få problemer med å ruste ut med nytt bruk til loddefiske.

De har heller ingen problemer med å godta en kvotefordeling som innebærer at flest mulig fartøygrupper får delta i loddefisket, selv om det betyr at lønnsomheten for dem som deltar går ned.

– Tvert imot er det kjekt hvis det kan blomstre litt opp i nord. Så slipper vi kanskje å høre på alt tyttet lenger, flirer Njåstad.

– Men det viktigste nå er at vi ikke kommer inn i EF, så vi får ha fisken for oss sjøl, skyter Haugland inn.

Begge understreker at beskjeden om gjenåpning av loddefisket kom som en kjærkommen, om ikke overraskende, nyhet for ringnotflåten. Ikke uventet er de samstemt i synet på at kvotene kunne vært større. Ja, gjerne fordoblet.

Årsaken er naturligvis at lodda gir bedre pris, selv om lønnsomheten også her er marginal. «Vendla» har en lasteevne på 13.000 hl. Et raskt regnestykke viser at prisdifferansen mellom en levert fangst av kolmule og lodde kan utgjøre omlag 300.000 kr, i favør til lodda.

Klokka er blitt tre om ettermiddagen. Nytt skift tar over produksjonen på sildemelfabrikken på Horsøy, og lossingen av «Vendla» kan begynne. I morgentidlig

Tormod Haugland (t.v.) og Morten Njåstad.

settes kursen nordover igjen for å ta siste rest av kvoten på lodda, som nå er i ferd med å nå kysten av Finmark.

Loddeeventyret er allerede i ferd med å ta en foreløpig slutt for mannskapet på «Vendla». Snart er det atter å legge seg

vest av Irland, slingrende, i påvente av et nytt eventyr i Barentshavet.

Kanskje allerede til sommeren?

FG Dag Paulsen

– Mottaksapparatet ekskluderer

– Jeg tipper at maksimum halvparten av de tre hundre kystnot- og trålerfartøyene som er påmeldt til loddefisket kommer til å delta, sier salgsleder Magne Fagerland ved Sildelagets kontor i Harstad når Fiskets Gang treffer ham på telefonen ved utgangen av februar.

Han bygger sin gjetning på at en stor del av denne gruppen ikke har deltatt i loddefiske før, og derfor er dårlig utrustet. Mer alvorlig er det at mottaksapparatet ekskluderer viktige grupper fra å delta, mener Fagerland.

– Etter problemene som oppsto ved sildemelfabrikken i Honningsvåg, er mottaket i Vadsø i dag det eneste tilbudet på grensen til de viktigste fangstfeltene langs Finmarksysten. Lærdommen vi bør trekke av dette er at vi ikke ukritisk kan bygge opp og ned i takt med svingningene i fiskerierne.

Fagerland bekrefter at situasjonen i år har medført en del venting ved mottaksanleggene. Han avviser derimot at ventetiden har blitt så lang at kvaliteten på råstoffet er blitt skadelidende.

– Værforholdene må også ta sin del av skylden. Mye dårlig vær har ført til en viss oppsamling av flåten på feltene, noe som i perioder har ført til stor, gruppevis innmelding av fangster, sier han.

Det har vært travle dager for staben ved «loddekantoret» i Harstad siden fisket tok til på nyåret. Fordelingen av fangstene skjer etter flere kriterier. Ett av kriteriene er at mottaksanleggene skal være sikret jevne leveranser. Kantoret har dessuten utviklet et datasystem basert på fangstmengde og avstand fra feltet. Systemet gir en indikasjon på hvor langt fartøyet skal seile i forhold til andre fartøy som har innmeldt fangster, forteller Fagerland.

FG Dag Paulsen

Lån og løyve

Merkeregisteret

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte konsesjonstype og hvilke fiskearter den omfatter.

Brukte fartøy

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstype
Børingen A/S v/Olof Sjøvik Vannvåg	Børingen N-108-ME	—
Selskap under stiftelse v/Kurt Solstad	Johannes Mo T-6-L	—
Fygle		
Selskap under stiftelse K/S A/S Eldborgtrål Ålesund	Eldborgtrål M-292-A	Torsketrål
P/R v/Johan Hansen Sørarnøy	Børingen N-108-ME	—
Selskap under stiftelse v/Arne Bugge m.fl.	Sandeværing M-82-S	—
Larsnes		
Selskap under stiftelse v/Ola Hansen Havøysund	Osvaldson F-222-M	Ringnot og kolmuletrål
Selskap under stiftelse Arctic Fish and Prawns A/S Silsand	Grøtnes SF-109-HV	Torske- og reke-trål
Selskap under stiftelse v/Trond Are Vollen m.fl. Sortland	Osvaldson F-222-M	Ringnot og kolmuletrål
Geir Vidar Solhøi Søgne	Aud Karin R-4-ES	Nordsjøtrål
Leif W. Bjerke Ørnes	Våge Viking F-777-M	Nordsjøtrål
Selskap under stiftelse K/S Varegg Vartdal	Dagny Kristin M-1-H	Torsketrål
Hans Karisari Vadsø	Bale F-301-L	Trål
Olav Asbjørn Østervold Torangsvåg	Sæviking M-72-HØ	Ringnot og kolmuletrål
Arnt Kristian Kristiansen Skottevik	Dajar VA-90-FS	Nordsjøtrål
Oddvar J. Olsen Eidkjosen	Marie Helene	—
Selskap under stiftelse v/Arvid Flaaen Valderøy	Geir Hans M-123-H	—
Magnar Voldsund Syvde	Bergbjørn M-29-A	—
Petter Danielsen Mandal	Røringen VA-73-M	—
Willy Mikkelsen Vannareid	Burøyfisk T-27-TN	—
Jens Th. Pedersen Tromsdalen	Viking II T-44-T	Ringnot

Terje Moltubakk Vadsø	Haajaifjord T-111-T	—
P/R Brødrene Teistklub Vevang	Grundvig Ø-11-P	Nordsjøtrål
Jens Egil Veia Vedavågen	Sulaholm ST-140-F	Vassild- og nordsjøild
Per Jørn Solhaug Fredvang	Lysbøen N-119-F	—
Berner Nygård Napp	Tonefjell N-75-Ø	—
P/R Norberg v/Jørgen Nordheim Molde	Ruma M-114-SØ	Nordsjøtrål
Strand A/S v/Strand Sea Service A/S	Fiskeskjer M-51-A	Ringnot og kolmuletrål
A/S Hild Farsund	Nuunsvaag VA-160-FS	—
Selskap under stiftelse v/Erling Lundberg Gratangsbotn	Østbas T-68-G	Ringnot
Selskap under stiftelse v/John Andersen Oteren	Islandica T-2-T	Reke- og loddetrål
Nils Sund m.fl. Kvammen	Bastvik	—
Selskap under stiftelse v/Magnor Mikalsen Senjahopen	Burøyfisk T-24-K	—
Selskap under stiftelse v/Torbjørn Persen Sommarøy	Kristian Johan- sen T-360-LK	—
Selskap under stiftelse K/S Siglar Eggebones	Siglar H-48-ØN	Ringnot
Kolbjørn Tennøy Aukra	Sulaholm ST-140-F	Nordsjø- og vassildtrål
Asbjørn Selsbane A/S under stiftelse v/Alf Hansen Lødingen	Asbjørn Selsbane N-94-LN	Ringnot og nordsjøtrål
Frank Jonny Solbakken Sommarøy	Veibuen T-178-T	—
Gerd Anna Olsen Stamsund	Johannes Mo T-6-L	—
A/S Knausen v/Arne Silden Silden	Nordgrunn SF-24-S	—
Selskap under stiftelse v/Knut Magnus Landøy Atløy	Holmsjø M-155-G	Ringnot
Leif N. Bjerke Ørnes	Laukholm Junior N-100-BR	—

Det
store spørsmålet:

Hva har hendt med lodda ?

Av
Forskningssjef Johs. Hamre

Senter for Marine Ressurser - Havforskningsinstituttet

Tirsdag 9. oktober i fjor ble det kjent at loddebestanden i Barentshavet ville gi grunnlag for et betydelig vinterloddefisket i inneværende år, et fiske i størrelsesorden 1 million tonn. Det er omlag det samme som ble fisket under vinterloddefisket i 1970-årene. Loddebestanden var med andre ord restituert og tilbake til sitt gamle produksjonsnivå.

Nyheten fikk blandet mottakelse. Mange tvilte og viste til at havforskerne ikke alltid var til å stole på.

Noen mente at lodda hadde vært der hele tiden; det var bare havforskerne som ikke hadde vært istand til å finne den. Men en ting kunne alle enes om: Veksten i loddebestanden kom på havforskerne som julaften på kjerringa.

Det er ikke tilfelle.

Havforskningsinstituttet forutså veksten i loddebestanden etter høsttoktet i 1989, og det går klart frem av instituttets ressursoversikt, som ble gitt ut i april 1990. Om lodda heter det:

«Situasjonen synes lysere når det gjelder rekrutteringen til bestanden. 1988-årsklassen viser seg å være langt sterkere enn de tre foregående, og vil ved samme overleving som for 1986- og 1987-

årsklassene alene bidra til en kraftig økning av den voksne bestanden i 1990-91. Imidlertid ser det ut til at 1989-årsklassen

Figur 1. Loddas livsmønster.

kan bli enda sterkere; under et larvetokt i juni ble det observert larver over store deler av det sørlige Barentshavet, og mengden ble beregnet til å være omtrent på nivå med larvemengdene på begynnelsen av 80-tallet.»

Og videre sier vi at:

«Beitepresset fra torsk har avtatt kraftig siden årene 83-86, og overlevingen har blitt langt bedre for loddeyngelen. Dersom de gunstige forholdene for overleving fortsetter, er det grunn til å tro at loddebestanden innen rimelig kort tid kan være på samme nivå som den var før den sterke nedgangen startet.»

Forslag til vinterloddekvote har alltid vært utarbeidet på grunnlag av høsttoktet i det foregående år, og noe mere presist om grunnlaget for vinterloddefiske i 1991 var det ikke faglig grunnlag for å si. Dette fordi den individuelle vekst i sommerhalvåret er bestemmende for bestandsgrunnlaget, og denne veksten kan vi ikke forutsi, fordi vi ikke kjenner nøye nok de faktorene som bestemmer vekst.

Det er planktonproduksjonen i Barentshavet som er basis for loddebestandens vekst i sommerhalvåret, og da spesielt planktonproduksjonen i den nordlige del av havet, som fryser til om vinteren og smelter av om sommeren (figur 1). I denne marginale is-sone er det helt spesielle produksjonsforhold som lodda har tilpas-

set seg. Om vinteren, når isen ligger som et lokk på området, gjødsles overflatelagene, og når sommeren kommer og iskanten trekker nordover, står solen oppe 24 timer i døgnet. Det er som kjent næringsalt og lys som gir biologisk produksjon, og etter hvert som isen smelter og trekker nordover oppstår et belte med særdeles høye konsentrasjoner av plankton foran iskanten. Det er disse forekomstene lodda lever av, og dette at planktonproduksjonen er så sterkt konsentrert i rom og tid er sannsynligvis like viktig for loddas høye vekst som den totale planktonproduksjonen. Lodda fisker plankton etter samme prinsipp som en tråler fisker torsk, og utbyttet av fiske er som kjent best når fisken er konsentrert.

Lodda er enerådende som planktoneter i dette området, og beitetiden er fra juni til oktober. I denne perioden kan den tredoble sin vekt, og den produserer biomasse i størrelsesorden 6 millioner tonn, såfremt det er lodde nok til å dra full nytte av planktonproduksjonen. Prinsippet er det samme som i landbruket. Skal bonden dra nytte av sitt beiteland, må han ha nok sau.

Når vinteren kommer, og iskanten beveger seg sørover, skyver den lodda foran seg, og den umodne delen overvintrer foran iskanten øst av Bjørnøya. Her er den viktig næring for fugl og sel. Den modnende lodda skiller lag med den umodne rundt årsskiftet, og begynner

vandringen mot kysten for å gyte.

Vi har målt loddebestandens størrelse og sammensetning om høsten siden 1972, og resultatet av målingen i 1989 er vist i tabell 1. Tabellen viser hvordan bestanden var fordelt på aldersgrupper i milliarder individer, og hvordan den i antall var fordelt i størrelse (1/2-cm grupper). Lodde over 14 cm vil modne og gyte neste vinter, og den delen av bestanden som faller under linjen i figuren var utgangsbestanden for et eventuelt vinterloddefiske i 1990. Den utgjorde 181 tusen tonn og kunne ikke gi grunnlag for fangst vinteren 1990 etter de kriterier en bruker i forvaltningen av bestanden.

Vi regner med at det meste av gytelodda dør etter gyting, slik at det som overlever vinteren av den umodne bestand (over linjen i tabell 1), blir neste års loddebestand. Det antallet som skulle danne den modnende bestand i 1990 ville derfor være bestemt av to forhold – overlevingsraten gjennom vinteren og tilveksten, dvs. hvor mange 1/2-cm grupper over linjen i tabell 1 som ville oppnå en lengde på 14 cm eller mer neste høst. Dette var de to hovedfaktorene en måtte forutsi for å kunne beregne bestandsgrunnlaget for vinterloddefiske i 1991.

I 1986 ble loddebestanden så å si helt nedfisket, og i 1987 var bestanden så liten at den ikke lot seg måle akustisk. I 1988 og 1989 var modnende bestand målbar, og begge år ble den målt til å være omlag 200 000 tonn. Årsklassenes tallrikhet ble målt til omlag 20 milliarder individer. Veksten var høy, og omlag halvparten av årsklassene var over 14 cm som 2-åringene. I 1989 ble 1-åringene, dvs. 1988-årsklassen, målt til å være ca 10 ganger mer tallrik enn de foregående årsklassene. Videre visste vi at dødeligheten av umoden lodde om vinteren var betydelig redusert, sannsynligvis på grunn av høy dødelighet i selbestanden.

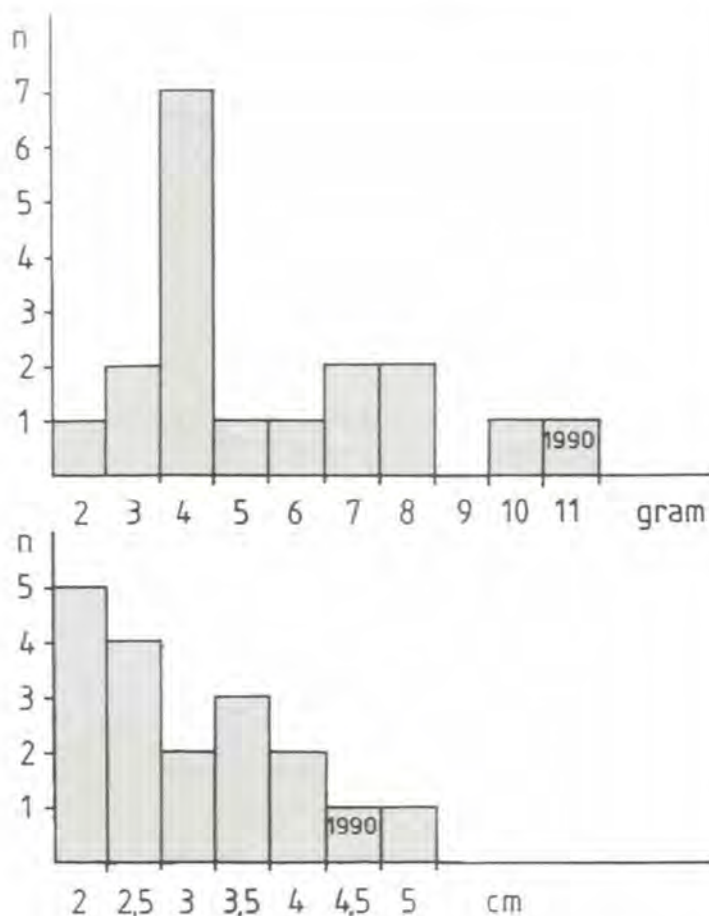
Våre målinger i 1988 og 1989 tilsa en dødelighet i umoden bestand i 1990 i størrelsesorden 20%. Bestanden i antall var det således små problemer med å fremskrive ett år. Derimot var veksten vanskelig å forutsi i den forstand at presisjonen i tilveksten på 1988-årsklassen måtte være stor, dersom en prognose i tall skulle kunne forsvares. Vi har målt tilveksten

Havforskerne visste at det kunne bli grunnlag for et loddefiske i år. Det som overrasket var den svært gode veksten. Tilveksten for 1-2 åringene var den høyeste som noen gang er målt.

Figur 2. Årlig tilvekst i aldersgruppen 2-år (1-2 år) i vekst og lengde i årene 1972-1990. n angir antall år tilvekstintervallet er blitt observert.

i lodda fra 1 til 2 år siden 1973, og resultatet er fremstilt i figur 2. Figuren viser at tilveksten varierer mellom 2 og 5 cm. Tilveksten er høyere i 1980-årene enn før, noe vi antar har delvis sammenheng med liten bestand. Skulle en imidlertid prøve seg med en tallprognose på veksten, ville 4 cm måtte betraktes som god vekst. Med 4 cm tilvekst i 1988-årsklassen ville all lodde over 10 cm i 1989 modnes neste år. Legger vi inn 20% dødelighet, ville antall modnende lodde høsten 1990 bli 48 milliarder individer. Med en gjennomsnittsvekt på 20 g ville det ha gitt en modnende bestand fra 1988-årsklassen på litt under 1 million tonn. Med et visst bidrag fra 1987-årsklassen ville prognosen for modnende bestand høsten 1990 ha blitt omlag 1.2 millioner tonn, som ville ha gitt grunnlag for en viss fangst. En kan imidlertid lett regne ut at med en halv cm mindre vekst i 1990, ville utgangsbstanden bli redusert med 400 000 tonn, dvs til 800 000

Tabell 1. Akustisk bestandsestimat av lodde i Barentshavet 1989. Antall i halve centimeter grupper i milliarder individer, vekten er angitt i tusen tonn.

Lengde i cm	Alder				Antall	Vekt	Kum. vekt
	1	2	3	4+			
8.0- 8.4	17.0				17.0	36.7	
8.5- 8.9	27.4				27.4	68.4	
9.0- 9.4	39.8				39.8	111.5	
9.5- 9.9	33.5				33.5	107.7	
10.0-10.4	25.0	0.3			25.3	96.8	
10.5-10.9	16.3	0.2			16.5	70.1	
11.0-11.4	7.5	1.5			8.9	46.5	
11.5-11.9	5.1	0.2			5.3	32.5	
12.0-12.4	3.2	0.9			4.1	28.4	
12.5-12.9	1.7	1.0			2.7	23.1	
13.0-13.4	0.9	2.6			3.5	33.5	
13.5-13.9	0.1	3.0			3.2	35.8	
14.0-14.4	0.1	3.0			3.1	39.8	181.3
14.5-14.9	0.1	2.1	0.1		2.2	30.8	142.0
15.0-15.4		1.7	0.1		1.8	30.2	111.2
15.5-15.9		0.9	0.1		1.0	18.4	81.0
16.0-16.4		0.4	0.3		0.7	15.1	62.6
16.5-16.9		0.4	0.5		0.8	19.2	47.5
17.0-17.4		0.3	0.1		0.4	11.6	28.3
17.5-17.9		0.1	0.2		0.3	9.0	16.7
18.0-18.4		0.1	0.1		0.1	4.8	7.7
18.5-18.9					0.1	2.9	2.9
Antall	177.8	18.5	1.5		197.8		
vekt	608.3	229.8	33.8		872.2		
middellengde	9.7	13.9	16.6		10.2		
middelvekt	3.4	12.4	22.8		4.4		

tonn høsten 1990. Det ville ikke gitt biologisk grunnlag for fangst vinteren 1991 etter de kriterier en legger til grunn for kvoteberegningene.

Dette var i korte trekk den informasjon Havforskningsinstituttet satt inne med, da ressursmeldingen for 1990 ble skrevet. Vi visste at bestanden kunne gi grunnlag for fangst i 1991, dersom individuell vekst i 1990 ble god, men la en til grunn gjennomsnittlig tilvekst målt siden 1973, ville det ikke bli biologisk grunnlag for vinterloddefiske i 1991. Instituttet stilte seg derfor avventende til spørsmålet, inntil tilveksten ble målt under høsttoktet 1990. Det er denne holdningen som av media og næringen blir tolket slik at vi bommet på veksten (ref. Audun Maråks kommentar i Fiskaren 13. februar d.å.). Vi har med andre ord bommet uten å løсне skudd.

Når dette er sagt, må vi også innrømme at veksten i 1990 ble langt bedre enn den mest optiske forsker kunne håpe på. Tilveksten i aldersgruppen 1-2 år ble 4.9 cm eller 11 gram, som er den høyeste tilvekst i vekt som noen gang er blitt målt. Denne tilveksten medførte at det meste av lodda over 9 cm i 1989-estimatet ble over 14 cm i 1990, og økte antallet mod-

nende 2-åringer i 1990 til 114 milliarder individer eller 2.2 millioner tonn. Bestandsestimatet er vist i tabell 2. Som tabellen viser har årsklassen 1987 bidradd med ca 450 000 tonn, men vi antar at denne komponenten er noe overestimert. Også antall 2-åringer i 1990 er høyt sammenlignet med antall 1-åringer i 1989 (1988-årsklassen), men vi vet av erfaring at vi underestimerer lodde som er mindre enn 8 cm (1-åringer). Med en tilvekst i 1990 på 4.9 cm er det således rimelig god overensstemmelse mellom målingen i 1990 og den fra 1989. Det er derfor ingen mystisk utvikling bestanden har gjennomgått, slik enkelte kritikere har antydnet (jomfrufødsel er blitt nevnt).

Til slutt litt om 1989-årsklassen, og hvilke forhåpninger den kan gi for fremtiden. Den er en av de mest tallrike årsklassene vi har målt, og den vil kunne gi grunnlag for vinterloddefiske i to til tre år fremover, dersom vi ikke fisker den opp som umoden lodde i høstloddefisket. Den individuelle veksten må nå gå ned. En tilvekst på 4.9 cm i år, ville gi nærmere 10 millioner tonn i gytebestand, og det er det selvsagt ikke næringsgrunnlag for Barentshavet. Det betyr imidlertid at en større del av årsklassen vil overleve som umoden lodde og bli moden høsten 1992/vinteren 1993. Går tilveksten ned til 2-3 cm, slik vi har observert i 9 av 18 tilfeller siden 1973 (figur 2), vil også en betydelig del av årsklassen overleve til vinteren 1994, særlig fordi dødeligheten i den umodne bestand forventes å bli moderat. Det er derfor viktig å forvalte denne årsklassen

Tabell 2. Akustisk bestandsklima av lodde i Barentshavet høsten 1990. Antall i halve centimetergrupper i milliarder individer, vekten er angitt i tusen tonn.

Lengde i cm	Alder				Antall	Vekt	Kum. vekt
	1	2	3	4+			
7.0- 7.4	3.6				3.6	3.3	
7.5- 7.9	11.8				11.8	24.3	
8.0- 8.4	51.1				51.1	102.1	
8.5- 8.9	90.9				90.9	209.0	
9.0- 9.4	102.2				102.2	278.0	
9.5- 9.9	102.4				102.4	324.0	
10.0-10.4	101.0				101.0	383.8	
10.5-10.9	81.1	0.2			81.2	354.2	
11.0-11.4	68.2	2.9			71.2	365.1	
11.5-11.9	42.8	6.5			49.4	299.1	
12.0-12.4	24.6	10.5			35.1	257.7	
12.5-12.9	11.7	9.7			21.4	183.8	
13.0-13.4	3.1	15.9			19.0	190.6	
13.5-13.9	3.5	17.2			20.7	238.6	
14.0-14.4	1.8	20.5			22.3	292.6	2620.1
14.5-14.9	0.2	19.8	0.2		20.1	300.7	2327.5
15.0-15.4	0.2	22.8			22.9	392.6	2026.8
15.5-15.9		16.8	1.7		18.6	365.1	1634.2
16.0-16.4		17.5	2.2	0.2	19.8	439.3	1269.1
16.5-16.9		10.1	2.2		12.3	302.1	829.8
17.0-17.4		4.3	4.7		9.0	250.3	527.7
17.5-17.9		1.8	3.2		5.0	155.8	277.4
18.0-18.4		1.0	1.7		2.7	95.9	121.6
18.5-18.9			0.6		0.6	23.0	25.7
19.0-19.9			0.1		0.1	2.7	2.7
Antall	700.0	177.5	16.6	0.2	894.2		
vekt	2663.5	2718.4	448.9	2.9	5833.7		
middellengde	10.0	14.6	17.1	16.3	11.1		
middelvekt	3.8	15.3	27.1	20.0	6.5		

med stor forsiktighet, særlig fordi rekrutteringen i 1990 og 1991 kan bli svak. Vi har for tiden ungsild i Barentshavet, og erfaringene viser at ungsilda øker dødelig-

heten på 0-gruppe lodde. Disse spørsmålene er av avgjørende betydning for vurderingen av hvorvidt det også skal tillates høstloddefiske i fremtiden.

Fiskets Gang

bakgrunn for meninger

FISKERIDIREKTORATET

Fartøy til forsøksfiske etter pigghå

Med forbehold om Fiskeridepartementets samtykke, ønsker Fiskeridirektøren å iverksette forsøksfiske etter pigghå vest for Shetland med 2 moderne linefartøyer fra 3. april 1991. Til hvert fartøy vil det betales driftstilskudd med kr. 10.000 pr. døgn for inntil 10 døgn. Driftstilskuddet betales for effektive leitedøgn. Det betales ikke driftstilskudd når fartøy er i fullt fiske. Fartøyene må ha lugar til en observatør fra Fiskeridirektoratet. Eventuell fangst tilfaller fartøyet.

Opplysninger om fartøy, utstyr, lugarforhold og om kjennskap til pigghåfiske vest for Shetland m.v. sendes Fiskeridirektoratet, Kontoret for fiskeforskning og veiledning, Postboks 185, 5002 Bergen, innen 18. mars d.å. Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til fagkonsulent Hans Edvard Olsen, tlf. 05-23 81 77.

Nye forskrifter åpner for bruk av sjøvann i settefiskproduksjon:

Men næringen må fortsatt godta restriksjoner

Nå er de kommet, forskriftene som skal gjøre det mulig for settefiskprodusenter å «leve med» sjøvannstilsetting i produksjonen. Men veterinærmyndighetene fastholder sitt syn om at tilsetning av sjøvann stadig utgjør en risiko for smittespredning. Produsenter som er avhengige av sjøvannstilsetting må derfor fortsatt godta begrensninger på salg av fisken.

Kjetil Hamnes, Landbruksdepartementet.

Det er omlag ett år siden veterinærmyndighetene innførte forbud mot tilsetning av sjøvann i produksjonen av settefisk. Bakgrunnen var den risiko slik tilsetning medførte for spredning av smittsomme fiske sykdommer som Furunkulose og ILA.

Men forbudet rammet produsentene hardt. Hovedtyngden av norsk settefiskproduksjon foregår i områder som er avhengig av sjøvannstilsetting pga dårlig kvalitet på ferskvannet.

Utprøving av alternative metoder for å dempe surhetsgraden og øke ledningsevnen har dessuten vist seg kostbare og lite effektive.

Nå har altså Landbruksdepartementet kommet med forskrifter om godkjenning av utstyr for desinfeksjon av inntaksvann til oppdrettsanlegg. Men de samme myndighetene ønsker foreløpig ikke å fjerne dispensasjonskravene som er pålagt produsenter som vil ta i bruk sjøvann i produksjonen.

Det betyr i praksis at Landbruksdepartementets anbefaling overfor veterinærmyndighetene om ikke å godkjenne salg av rogn/smolt og settefisk fra såkalte «ri-

sikoområder» til nord-Troms, Finmark og Skagerrakkysten fortsatt står ved lag.

– Vi har valgt å ta hensyn til de usikkerhetsmomentene som foreligger når det gjelder effekten av desinfeksjons-metodene, forklarte veterinærinspektør Kjetil Hamnes fra Landbruksdepartementet under en presentasjon av de nye forskriftene i regi av Fiskeriforum Vest i Bergen nylig.

– Etter vårt syn er det viktigste nå at vi har kommet fram til en ordning der produsentene kan overleve ved å selge til halve Norge, enn at de ikke skal overleve.

Flere utstyrsprodusenter står klar til å levere desinfeksjonsutstyr som nå åpner for bruk av sjøvann i settefiskproduksjo-

nen. Utstyret bygger på velkjente og godt dokumenterte metoder for rensing av vann. Tilpasningen av metodene til bruk i oppdrettsnæringen har skjedd parallelt med Landbruksdepartementets utarbeidelse av forskriftene.

NIVA (Norsk Institutt for Vannforskning) er foreløpig utpekt til å stå for godkjenningen av det tekniske utstyret, men etter det Fiskets Gang erfarer er flere faginstanser her til lands i ferd med å få anerkjent sin godkjenningseksperise hos Landbruksdepartementet.

FG Dag Paulsen

Settefiskprodusentene reagerer på sen saksbehandling

– Uansvarlig!

Slik karakteriserer settefiskprodusent og formann i Rogaland Fiskeoppdretterlag, Sigmund Låte, myndighetenes håndtering av forbudet mot bruk av sjøvann i settefiskproduksjonen. Han sier at næringen har lidd store tap som følge av et generelt forbud, uten geografiske hensyn på bakgrunn av vannkvalitet o.l.

Det er vel kjent i næringen at en på sørvestlandet har et ledningsfattig ferskvann langs store deler av kysten. Samtidig er PH – verdien ofte lav. En sikker buffring med små mengder sjøvann fra for eks. 70 meters dyp og med UV filter og UV-belysning er den rene medisin for fisken, og har vært benyttet i mange år med meget godt resultat, sier Låte.

Låte understreker at han er enig i at restriksjonen kom av hensyn til mulig smitterisiko. For deler av kysten synes det imidlertid som om muligheten til dispensasjon kunne vært vurdert nærmere.

– Når jeg benytter ordet uansvarlig så er det på bakgrunn av at det etter min mening tok for lang tid før forskriften forelå. At departementet selv synes en i dette tilfellet arbeidet hurtig er ingen trøst av betydning for næringen.

Låte mener at offentlig forvaltning dessverre stadig ligger på etterskudd i forhold til utviklingen i næringen.

– Næringen har selv påtatt seg frivillige ordninger for å bedre miljøforholdene, for derigjennom å optimalisere oppvekstforholdene for laksen i merdene, sier han.

– Imidlertid har en enda ikke, tross purringer fra næringen, fått forskrifter for behandling av smittefarlig avfall ved slakteanlegg og foredlingsbedrifter.

– Dette arbeidet tok til i 1986!

– Jeg ser ikke bort fra at det kan være en sammenheng her hva angår de første tilfeller av ILA i Rogaland, sier Låte.

Låte mener man nå må komme dit hen at lover og forskrifter kommer hånd i hånd. Han peker på at det er like viktig at de ansvarlige myndighetene også begynner å kontrollere reglene som innføres. Det vil gjøre det lettere å arbeide seriøst i næringa.

Låte tror ikke at settefiskproduzentene vil godta en fortolkning av de nye forskriftene for vannbehandling som åpner for fortsatte restriksjoner på salg av smolt. Han varsler at dette spørsmålet straks vil bli tatt opp med landbruks- og veterinærmyndighetene.

Formannen i Rogaland Fiskeoppdretterlag, Sigmund Låte, ser imidlertid klare lyspunkter for næringen fremover.

– Prognosene tilsier at prisen på slaktefisk vil stige. Jo lenger frem en forsøker å se desto bedre!

– Dette vil også komme settefiskproduzentene til gode. Dersom næring og myndigheter i større grad kan komme på talefot, vil dette sammen med de positive fremtidsutsiktene som alt er nevnt, kunne føre til en blomstrende fremtid for en næring som for lengst er kommet for å bli.

 Dag Paulsen

Ny jobb

Kjell Stangeland

er tilsett ved fiskeriavdelinga i Den norske bank med oppdrett som spesialområde.

Han kjem no frå stillinga som direktør i Austevoll Marine Farming. Tidlegare har han mellom anna arbeidd ved FTFI i Bergen. Han er fiskerikandidat.

Bente Fladmark

er og tilsett ved fiskeriavdelinga til Den norske Bank i Bergen. Ho skal arbeide med fiskeindustri, produksjon og eksport. Fladmark er fiskerikandidat og har mellom anna vore fiskeristipendiat i London. No er ho tilsett i Finnmark Næringservice.

Peder Mikkelborg til minne

Vi har mottatt det triste budskap at fiskerirettleder Peder Mikkelborg er død. Du etterlater deg ikke bare sorg i din nære familie og vennekrets, men også et dypt savn blant dine kamerater innen rettleidningstjenesten.

Etter at jeg ble ansatt ved fiskerikontoret her i Brønnøysund for snart 13 år siden, var du blant de første innen rettleidningstjenesten jeg virkelig ble kjent med. Et bekjentskap som senere utviklet seg til et direkte vennskap som jeg idag med stolthet kan vise til.

Du var et enestående godt menneske, og med din stille, beskjedne oppførsel, skapte du allikevel respekt der du framsto. Arbeidet i din jobb var preget av en ukuelig rettferdstrang, som

du aldri vek tilbake fra. Du var alltid rede til å hjelpe de som ba om en tjeneste. Dine råd og veiledninger var alltid preget av pålitelighet og samvittighetsfølelse, og som vi trygt kunne sette vår lit til. Du satte alltid din neste høyere enn deg selv.

Da vi sist møttes, under kurset på Balestrand i mai i fjor, fikk jeg en anelse om at du ikke var helt frisk, men på mitt spørsmål om hva som feilte, svarte du at det bare var en bagatell, noe forbigående. Det ble ikke slik. I dag er du borte Peder, din plass står tom, men vi vil alltid minnes deg med stor ærbødighet.

Vi lyser fred over ditt minne.

Kåre Laukholm

Lån og løyve

Oppdrettskonsesjoner

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte løyve, lokalisering av anlegg, størrelsen på produksjonsvolum samt registreringsnummer.

Tidligere eier	Ny eier	Konsesj.type	Reg.nr.
Overdragelse av konsesjon.			
Ellingvågfish A/S	Ellingvåg Aqua A/S	Laks og ørret	M/AV 9
Frøylaks A/L	Frøylaks A/S	Klekking av rogn og produksjon av settefisk	ST/F 8
Fosen Lakseoppdrett A/L	Fosenlaks A/S	Laks og ørret	ST/B 2
—	Nord Dyrøy Fiskefarm A/S	Andre fiskearter i saltvann	T/D 5
Furberg og Yttersian	Furberg og Yttersian Fiskeoppdrett A/S	enn laks og ørret	ST/F 22
S.U.S v/Hallgeir Sætrum og Gunnvald Kristoffersen	Gunnvald Kristoffersen	Laks og ørret	F/P 2
Mastofisk A/S	Bekken Edelfisk A/S	Laks og ørret	ST/F 19
Sør-Kråkøy Fiskeforedling	Kråkøyfisk A/S	Laks og ørret	ST/R 6
Vikaberget v/Anton Storvik	Drivalaks A/S	Laks og ørret	M/TV 2
Elta Laks, Bernhardsen & Co.	Leif Jenssen	Torsk	N/DA 6

BRISLING

Utsiktene for fisket i 1991 i Vestlandsfjordene

Av

Erling Bakken

Havforskningsinstituttet, Bergen

Gjennom en årrekke har Havforskningsinstituttet foretatt brislingundersøkelser i utvalgte fjorder på Vestlandet. Undersøkelsene blir foretatt sent på høsten og hovedformålet er å kartlegge utbredelse og beregne mengde av brisling-årsyngel. Dette gir grunnlag for en vurdering av utsiktene for fisket året etter. Vurderingene baseres på sammenhengen mellom mengden av årsyngel og fangstutbyttet påfølgende år. Selv om utbyttet påvirkes av mange faktorer, har fangstprognosene vist seg å være brukbare. Dette skyldes at fangsten i stor grad er avhengig av forekomsten av 1-års brisling. Likevel har prognosene for enkelte fjorder og enkelte år slått feil. Dette kan ha sammenheng både med svakheter ved undersøkelsene og med unormal dødelighet om vinteren og våren.

Undersøkelsene i 1990 ble gjennomført med forskningsfartøyet «Michael Sars» i perioden 23. november - 9. desember og dekket fjorder mellom Trondheim og Stavanger. Det ble brukt samme metode som i tidligere år: Ekkoloddregistreringer langs fartøyet kursert inn og ut av fjordene ble målt kontinuerlig og summert og analysert over strekninger på 5 n. mil ved hjelp av Havforskningsinstituttets integratorsystem. Registreringene ble identifisert med pelagisk trål, og ialt ble det tatt 44 trålprøver. Prøvenes sammensetning og ekkoregistreringenes karakter ga grunnlag for å skille ut ekkomengden fra 0-gruppe brisling (årsyngel), eldre brisling og 0-gruppe sild (mussa), og derved finne tallverdier som var representative for forekomstenes tetthet innen avgrensede områder i hvert fjordsystem. Fra tettheten og områdenes areal er det så beregnet et «mengdeindeks». Dette indekset gir et relativt mål

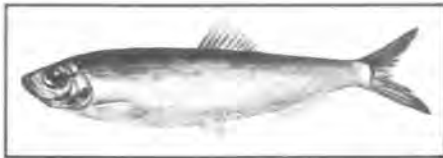
for brislingmengden, og mengdeindekset danner grunnlaget for fangstprognosene. For endel fjordområder er også den absolute mengden av brisling beregnet, men resultatene er bare brukt som støtte ved vurderingene. Det som presenteres i det følgende, er derfor utformet på samme måte som i tidligere års rapporter. Den siste, som vurderte utsiktene for fisket i 1990, ble trykket i «Fiskets Gang» nr 3, 1990.

Tabellen viser det tallmessige grunnlaget for vurderinger av utsiktene for brislingfisket i 1991. For hvert av de større fjordområdene er mengdeindekset fra

undersøkelsen høsten 1990 ført opp sammen med det tilsvarende indeks året før (1989) og fangsten i 1990. Fangstkvantumet er basert på foreløpige tall fra Norges Sildesalgslag og Fiskeridirektoratet. Fangsten er gitt i skjepper (1 skj = 20 liter = 17 kilo) for å gjøre det lettere å sammenligne med vanlig omsetningsstatistikk.

Ryfylke, sør

Dette området dekker bl.a. Høgsfjorden og Lysefjorden som vanligvis er viktige for brislingfisket. I 1989 ble det bare fisket 5 700 skj brisling i disse fjordene. Undersøkelsene høsten 1989 viste at det var årsyngel av brisling i Høgsfjorden og Lysefjorden, og det ble beregnet et relativt høyt mengdeindeks (80). Vi regnet derfor med at det skulle være gode utsikter for

fisket i 1990. Utbytte ble 15 000 skj. Dette er nær tre ganger så stort som i 1989, men det er likevel mindre enn det en skulle vente. Brislingen opptrådte blandet med mussa, men i samsvar med undersøkelsene ble det tatt mindre mussa enn i 1989; 2 300 skj. Likevel har innblandingen påvirket fisket etter brisling.

De nye undersøkelsene i første uke av desember 1990 viste mindre 0-gruppe brisling enn året før. Forekomstene sto spredt i Lysefjorden og var som de to foregående år blandet med mussa. Brislingen hadde en middellengde på 7.6 cm mens mussaen var 8.5 cm. Dette kan være mussa fra vårgytende sild. I Frafjorden var det derimot endel mussa med lengde rundt 12 cm som stammer fra høstgytende sild.

Resultatene fra undersøkelsene viser altså at utsiktene for brislingfisket i 1991 i de sørlige fjordene i Ryfylke er dårlige, og det er grunn til å tro at utbyttet blir mindre enn i 1990. Forekomstene av mussa og dennes størrelse gjør at vi også for 1991-sesongen må vente at brislingen vil opptre i blanding med mussa.

Ryfylke, nord

Det foregår vanligvis ikke noe brislingfiske i de nordlige Ryfylkefjordene, men tidligere ble det tatt fangster i Jøsønfjorden. I 1990 ble det rapportert fanget 500 skj i Tysvær.

Undersøkelsene i desember 1990 viste at det ikke var brisling i de nordlige fjordene. Det var heller ikke forekomster av mussa, noe en kanskje kunne vente på bakgrunn av de nye, sørlige gyteløstene for norsk vårgytende sild.

Sunnhordland

Fangsten av brisling i dette området varierer sterkt fra år til år. I gjennomsnitt har det de 10 siste år vært tatt 20 000 skj pr. år. I 1989 var fangsten 9 400 skj, og etter prognosene var det antatt at fangsten i 1990 ville bli omtrent av samme størrelse. Det viste seg å slå til, idet foreløpige oppgaver angir et utbytte på 10 000 skj. Noe av dette var stor brisling som ble

tatt i Etne-området tidlig på høsten, men det meste ble fisket i ytre del av Hardangerfjorden sent på året.

Resultatet fra undersøkelsen i 1990 gir et mengdeindeks som er litt lavere enn året før. Det var bare i Høylandsundet og ved Husnes det ble observert 0-gruppe brisling. Det var ikke brisling i Åkrafjorden eller Matrefjorden, men det sto noe eldre brisling i Ølen. Mussa ble ikke registrert. Ut fra disse observasjonene er det rimelig å regne med et svakt bestandsgrunnlag for fisket av brisling i 1991. Antakelig blir utbyttet dårligere enn i 1990.

Hardanger

Hardangerfjorden er et viktig brislingområde, og slik fisket nå foregår sent på høsten, blir det mest fisket i den indre delen av fjorden. I de senere år har fangstkvantumet variert sterkt. I 1986 var fangsten vel 20 000 skj, mens den i 1987 og 1988 var godt over 100 000 skj. I 1989 ble det bare tatt 12 200 skj.

Mengdeindekset som ble beregnet høsten 1989 var høyt. I rapporten fra undersøkelsen ble det påpekt at det knyttet seg usikkerhet til verdien, fordi det var vanskelig å skille ut brislingens bidrag i ekkoregistreringene, siden årsyngelen opptrådte sammen med planktonorganismer over store deler av fjorden. Tross disse metodiske problemene, tydet undersøkelsen på at det var et godt bestandsgrunnlag for fisket i 1990, og det var ventet et langt bedre utbytte enn i 1989. Fangsten ble rundt 55 000 skj, og fisket kan betegnes som skuffende også på grunn av brislingens dårlige vekst. Dette medførte at det meste av fangsten ble tatt svært sent på året.

I desember 1990 var det 0-gruppe brisling over størstedelen av Hardangerfjorden, både i ytre og indre del, med økende innslag av mussa innover mot Sørfjorden og Eidfjord. Det var også forekomster av større brisling (1989-årsklassen), særlig i midtre del av Hardangerfjorden og i Eidfjord.

Trålprøvene viste at 0-gruppens middellengde varierte lite mellom ulike deler av fjorden. Samlet sett var lengden rundt 8.1 cm, og dette må sies å være høyere enn vanlig. På omtrent samme tid året før var lengden 6.5 cm. Dette kan bety at det i 1991 ikke vil bli samme problem med størrelse som det var i 1990-sesongen.

Til forskjell fra høsten 1989 var det et stort innslag av mussa, mest i ytre del av Sørfjorden. Middellengden var 10-12

cm, og erfaringer fra forrige år skulle tilsi at slik mussa ikke vil opptre sammen med brislingen i fangsts sesongen tidlig på høsten i 1991.

Det har ikke vært så godt samsvar mellom mengdeindekser og fangstutbytte i Hardangerfjorden som det har vært for andre fjordområder. For Hardanger har prognosene gjennomgående overvurdert fangstutbyttet. Det er vanskelig å forklare årsaken til dette. Tross slik usikkerhet, må vi anta at forekomstene av 0-gruppe brisling høsten 1990 vil kunne gi grunnlag for et rimelig godt brislingfiske i 1991, også tatt i betraktning 0-gruppens størrelse og forekomstene av eldre brisling, (1989-årsklassen) som «står igjen» fra 1990-sesongen.

Bjørnefjordområdet

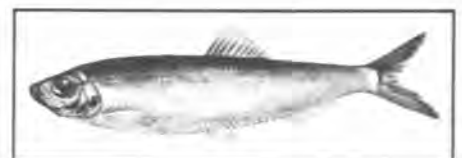
I dette fjordsystemet har det de senere år ikke vært fisket mye brisling, med unntak for 1988 da det i Samnangerfjorden ble tatt 12 000 skj. I 1989 ble det fisket 350 skj, og for 1990 er det ikke registrert fangst.

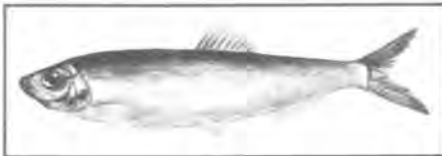
Høstundersøkelsene ser ut til å gi et varsel om fangstmulighetene i området, og ut fra dette må vi regne med ubetydelige brislingfangster også i 1991.

Sogn

Det foregår et årvisst brislingfiske i Sognefjorden, og størstedelen av fangstene taes i de indre fjordarmene. I 1989 ble det fisket 88 400 skj. Det ble beregnet et relativt høyt indeks (260) høsten 1989, og på dette grunnlag var det ventet en økning i oppfisket mengde 1-års fisk, mens innslaget av 2-års fisk (1989-årsklassen) var antatt å bli mindre enn året før. Totalutbyttet i Sognefjorden i 1990 ble 74 000 skj, og av dette var nær 30 000 skj brisling over 11.5 cm. Utbyttet av 1-års brisling (1989-årsklassen) ble således mindre enn ventet.

De nye undersøkelsene fra månedsskiftet november-desember 1990 viser en nedgang i mengden av 0-gruppe brisling. Sammenlignet med tidligere år var brislingen også fordelt annerledes. Det eneste

området der det var gode forekomster var rundt ytre del av Fjærlandsfjorden. I de indre fjordarmene var det meget tynne forekomster. I Aurlandsfjorden der det er vanlig å finne 0-gruppe brisling om høsten, var det helt ubetydelige mengder. I Lusterfjord, indre og ytre del, var det tynne forekomster sammen med mussa. 0-gruppen i Fjærlandsfjorden hadde en middellengde på 8.3 cm som er noe høyere enn året før, mens lengden i Lusterfjorden var 7.2-7.6 cm, noe nær det som er vanlig.

Det ble registrert mussa i Sogndalsfjorden og i ytre del av Lusterfjord/Årdalsfjord. Middellengden var 10-12 cm.

Mengdeindekset (100) er i det alt vesentlige et resultat av forekomstene i Fjærlandsfjorden utover mot Balestrand. Det ble ikke registrert noe eldre brisling (1989-årsklasse) av betydning. Dette, sammen med mengde og utbredelse av 0-gruppen tyder på dårlige utsikter for brislingfisket i Sogn i 1991. Fangstkvantumet vil antakelig bli lavere enn i 1990.

Nordfjord

Brislingfisket i Nordfjord gikk ned fra 33 000 skj i 1988 til 10 000 skj i 1989. Mengdeindekset fra undersøkelsen i 1989 tydet på en oppgang igjen i 1990. Dette viste seg riktig, idet fangstkvantumet ble 30 000 skj. Det meste ble tatt i Gløppen og Stryn i oktober-november, og til forskjell fra Sogn var det en mindre del stor brisling (over 11.5 cm) i langstene.

Da Nordfjord ble undersøkt de første dagene av desember i 1990, ble det registrert betydelige mengder brisling av 1989-årsklassen. Dette var brisling med middellengde 10.8 cm som særlig sto i midtre del av fjorden, mellom Anda og Innvik, på dyp ned mot 100 m om dagen. Det var sparsomme forekomster av 0-gruppe brisling, og bare i Ålfjorden var det konsentrerte forekomster. Det beregnede mengdeindekset er lavere enn året før, og grunnlaget for fiske av 1-års brisling i 1991 er svakt, men forekomstene av eldre brisling vil kunne gi mulighet for fangst.

Høsten 1989 ble det registrert mussa med størrelse 8-9 cm i Nordfjord. Noe av

denne mussaen sto fortsatt i fjorden i desember 1990. Middellengden var 12.8 cm.

Sunnmøre

Det fiskes hvert år brisling på Sunnmøre, men i forhold til fjordsystemene lengre sør er utbyttet mindre. Årsfangstem ligger i gjennomsnitt på 25 000 skj, og i de senere år er det registrert størst fangst i herredene Ulstein, Stranda og Ålesund.

Etter de foreløpige oppgavene ble det i 1990 tatt 10 000 skj brisling. Det aller meste ble tatt innen Stranda herred, noe som er i samsvar med de registreringene som ble gjort høsten 1989 og i februar 1990. Da ble det registrert brisling i innerste del av Storfjorden og i Geirangerfjord.

Undersøkelsene på senhøsten i 1990 dekket de fleste av de større, indre fjordene på Sunnmøre, men ikke fjordarmene innenfor Sjøholt. I det undersøkte området ble det ikke registrert brisling av betydning.

Det var mussa med størrelse 9-10 cm bl.a. i indre del av Storfjorden og i Grytafjorden, samt større sild i fjordene nær Ålesund.

Romsdal

I Romsdalsfjordene er det årviss fiske av brisling i de indre fjordarmene. Vanligvis er det også mussa i de samme områdene. Fangstutbyttet i 1989 var bare 6 000 skj, og det året ble det meste tatt i de ytre områdene.

Høsten 1989 ble det observert årsyngel av brisling i disse indre fjordene, men mengden var liten. På dette grunnlag ble det konkludert med at utsiktene for fisket av brisling i 1990 var dårlige. Det viste seg at det nesten ikke ble fisket brisling i Romsdalsfjordene i 1990, og utbyttet ble bare 200 skj.

Undersøkelsene i slutten av november 1990 viser dårlige utsikter også for 1991-sesongen. Det ble påvist 0-gruppe brisling i Fannefjord, i Langfjord - Eresfjord og i Isfjorden. Middellengden var 6.8-7.4 cm, omtrent som vanlig for årstiden. I de samme fjordene var det endel eldre brisling, og mussa med størrelse rundt 8 cm. I tillegg ble det på enkelte lokaliteter registrert større sild i mindre mengder.

Mengdeindekset er lavt og på samme nivå som foregående år. Det svake be-

standsgrunnlaget vil antakelig resultere i en dårlig brislingesong i Romsdalsfjordene også i 1991.

Nordmøre

I 1989 ble det tatt 2 000 skj brisling i Sunndalsfjord. I denne fjorden og i Halsafjord ble det også høsten 1989 observert tynne forekomster av brisling, og det var antatt at det neppe var grunnlag for noe fiske av betydning i 1990. Dette var også tilfelle, idet det bare er registrert fangst av 500 skj brisling i Sunndalsfjord.

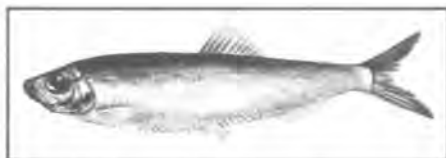
I november 1990 var det også bare spredte brislingforekomster; i Sunndalsfjord og i enkelte fjordbukter i området Halsafjord - Todalsfjord. Dette var årsyngel med middellengder rundt 7.0 cm. Samlet sett var det lite, men muligens kan det lokalt bli tatt mindre brislingfangster i 1991.

Trondheimsfjord

Brislingfisket i Trondheimsfjorden avtok fremover i 80-årene og nådde et lavmål på 2 700 skj i 1988. Det lave utbytte skyldtes i noen grad dårlige avtaksmulighet, men hadde også sammenheng med betydelig svakere rekruttering. 1987-årsklassen var sterkere. Det ble altså fisket lite av denne årsklassen i 1988, men mer i 1989. Dette hadde sammenheng med hermetikkindustriens råstoffkrav. Samlet ble det i 1989 tatt 52 000 skj, hvorav det aller meste var 2-års fisk (1987-årsklassen).

På tuktet høsten 1989 ble det registrert lite brisling. Noe av 1987- årsklassen var fremdeles tilstede, men innslaget av årsyngel var ubetydelig. Det var mussa som dominerte. Det var derfor et meget svakt grunnlag for brislingfisket i 1990, og utbyttet ble heller ikke større enn 8 800 skj.

Trondheimsfjorden ble undersøkt igjen i november 1990, og da ble det bare funnet brisling i området ved Frosta. Dette var stor brisling med middellengder på 13.5-14.5 cm noe som tilsier at det er 1987- og 1988- årsklassene. Det ble ikke registrert 0-gruppe brisling av betydning. Brislingen sto blandet med 1-års gammel sild med lengde 16-18 cm (1989- årsklassen), sannsynligvis norsk vårgytende sild. På denne bakgrunn er det ikke grunn til å regne med at det er muligheter for noe særlig fiske av brisling i Trondheimsfjorden i 1991.

Oppsummering

I 1989 ble det i Vestlandsfjordene sør for Stadt fisket 129 000 skj brisling og i fjordene nord for Stadt 25 000 skj. I tillegg ble det tatt 52 000 skj i Trondheimsfjorden. 1989 var således en dårlig sesong. Havforskningsinstituttets undersøkelser høsten 1989 viste en bedring i bestandsgrunnlaget, idet mengden av årsyngel i fjordene sør for Stadt var større enn året før. For disse fjordene var det derfor ventet en økning i fangsten i 1990. Fangstoppgevarene viser en oppgang på ca 40 %, idet det ble tatt 184 500 skj. Noe brisling står igjen, men utbyttet ble likevel mindre enn ventet. Prognosene for fjordene nord for Stadt bygger på et dårligere grunnlag, men tross dette er fangsten mer i samsvar med det som var ventet. I Trondheimsfjorden var det et dårlig grunnlag for fisket, og utbyttet ble også meget svakt.

Indeks for brislingmengde (0-gruppe) høsten 1990 sammen med indeks og fangst (skj) året før.

Fjordområde	Indeks 1990	Indeks 1989	Fangst 1990
Ryfylke, sør	10	80	15 000
Ryfylke, nord	0	0	500
Sunnhordland	15	20	10 000
Hardanger	120	400	55 000
Bjørnefjordsomr.	0	0	0
Sogn	100	260	74 000
Nordfjord	20	70	30 000
Sunnmøre	+	(90)	10 000
Romsdal	15	15	200
Nordmøre	+	+	500
Trondheimsfjorden	+	+	8 800

Undersøkelsene i november-desember 1990 som ga de beregnede mengdeindeksene i tabellen viser at det er lite årsyngel (1990-årsklassen) tilstede i de viktigste fangstområdene. I enkelte fjorder, særlig i Hardanger og Nordfjord, er det fortsatt noe brisling av 1989-årsklassen. Likevel er det, samlet sett, grunn til å regne med at mulighetene for brislingfisket i Vestlandsfjordene og i Trondheimsfjorden

i 1991 er dårligere enn det som kan betegnes som normalt.

Mengden som kan fiskes vil påvirkes av avtaksmulighetene, dvs hermetikkindustriens råvarebehov, både i mengde og krav til størrelsessammensetning. Årsyngelen var i november-desember 1990 gjennomgående noe større enn året før, og dette kan gi en bedre avvikling av fisket i 1991.

Klepssvik utnemnd til ekspedisjonssjef

Karsten Klepssvik er utnemnd til ekspedisjonssjef ved Ressurs- og utgreiingsavdelinga i Fiskeridepartementet. Klepssvik er 38 år gammel og har sidan 1.10.90 vore konstituert avdelingsdirektør og leiar av Seksjon for ressursforvaltning i departementet. Frå same dato har han fungert som ekspedisjonssjef ved avdelinga.

Karsten Klepssvik er frå Austevoll i Hordaland og er utdanna cand.polit. frå Universitetet i Bergen, med sosialøkonomi hovudfag, samanliknande politikk mellomfag og psykologi grunnfag. Han var vitenskapeleg assistent ved Institutt for økonomi ved Universitetet i Bergen 1980-81.

Klepssvik vart oppteken i utenrikstenesta sommaren 1981. Han tenestegjorde ved den norske ambassaden i Manilla frå 1983 til 86, og fungerte i periodar som stasjonssjef. Frå 1986 til 89 var han tilsett ved ambassaden i Washington. I mai 1989 kom han til Fiskeridepartementet som byråsjef ved Internasjonalt kontor.

FISKERIDIREKTORATET

Kontorfullmektig – 1 års vikariat

Ved kontoret til Fiskerirettdirektøren i Vestvågøy, 8370 Leknes, er det ledig vikariat som 4372 kontorfullmektig for inntil 1 år.

Stillingen innebærer allsidige kontoroppgaver samt bruk av EDB.

Søkere bør ha utdanning innen handel/kontorfag og praksis fra kontorarbeid. Kjennskap til EDB og fiskerinæringen i distriktet er en fordel. Personer med annen utdanning og relevant praksis kan også søke.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ fra ltr. 11-18, brutto kr. 114.010-145.282 pr. år. Lønsplassering skjer etter utdanning og tidligere praksis. All tidligere yrkespraksis godskrives, herunder omsorgsarbeid i hjemmet.

Frå lønnen trekkes 2% for innskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes hos fiskerisjef Hans Svendsgård, tlf. (081) 25 711, kontorsjef Sigbjørn Lomelde eller seksjonsleder Ragnar Sandbæk, tlf. (05) 23 80 00.

Søknad mkr. «9/91» kan sammen med kopier av attester og vitnemål sendes til Fiskerisjefen i Nordland, boks 323, 8001 BØDØ innen 3.3.1991.

Den framtidige fiskeripolitikk

Foredrag på fiskerimøte i Fiskeriforum Vest
av statsråd Oddrun Pettersen

Regionaliseringsproblematikken

Fra flere hold er det i den senere tid stilt spørsmål om retten til fiskeressursene. Hvem skal for eksempel ha rett til å fiske lodda i Barentshavet; finnmarkingene som har denne rikdommen nærmest utenfor stuedøra, eller ringnotrederne fra Hordaland som har deltatt i loddefisket i mange år?

I motsetning til på landjorda hvor den rettslige situasjonen er sterkt preget av eiendomsretten, er den rettslige ordningen på havet en helt annen. Ser vi bort fra enkelte spesielle rettigheter, er det ingen som eier havet eller har en eksklusiv rett til fisket. Det generelle prinsipp for bruk av havet blir derfor å finne i den alminnelige handlefrihet, vel og merke så lenge den ikke er begrenset av staten ved lovgivning.

Jeg mener det ikke bør være noen tvil om at fiskeressursene må anses som en nasjonal ressurs innenfor de områder hvor Norge har uavkortet rettslig herredømme. En rekke av de bestandene vi fisker på her har et utbredelsesområde som omfatter flere nasjonale fiskerisoner, slik at det er nødvendig med et løpende samarbeid om fiskeriforvaltningen med EF og Sovjetunionen.

At fiskeressursene som Norge rår over er en nasjonal ressurs, betyr også at den må forvaltes ut i fra nasjonale hensyn. Spørsmålet om ei gruppe eller en person kan påberope seg rett til å delta i et fiske er derfor av liten interesse. Fra mitt ståsted er det mer interessant å konsentrere seg om hvordan vi innenfor rammene av en nasjonal forvaltningsstrategi og en helhetlig fiskeripolitikk skal kunne innarbeide distriktsmessige og regionale hensyn på en slik måte at det både kommer distriktene og samfunnet som helhet til gode. I dette ligger blant annet at det kan være behov for forskjellige virkemidler i ulike landsdeler.

Distriktene langs kysten har forskjellig utgangspunkt og forutsetninger i fiskerisammenheng. Fiskerinæringens viktigste

bidrag til å bevare hovedtrekkene i bosetningsmønsteret ligger først og fremst i å skaffe arbeid og skape aktivitet langs kysten. Ved framtidig fordeling av fiskeressursene må det derfor sikres at arbeidsplasser, kompetanse og verdiskapning som fiskeriene legger grunnlaget for, blir opprettholdt i hele kyst-Norge. I denne forbindelse er det et mål å utvikle de forskjellige distriktenes fortrinn. De ulike regionale forutsetningene må utnyttes positivt og ikke bli gjenstand for en lite konstruktiv interessekonflikt. Når dette er sagt, vil jeg også sterkt understreke hvor viktig det er å satse på et bredest mulig spekter av næringsvirksomhet i kystsammfunnene. De siste årene har vist hvor sårbare mange kystsammfunn er når næringslivet blir for ensidig. Allsidighet og bredde er forutsetninger for sikkerhet og omstillingsmuligheter.

Ressursforvaltning

Fiskerinæringas store betydning for hele kyst-Norge gjør at vi kun er tjent med ei fiskerinæring som drives lønnsomt.

For å skape lønnsomhet i næringa er det en forutsetning at det fra myndighetenes side gjennomføres en ressursforvaltning bygd på prinsippet om en bærekraftig utvikling. Dette betyr at det bare er naturens overskudd som skal høstes. Dessverre må vi konstatere at de ressursene vi har forvaltningsansvaret for, ikke har vært beskattet slik at de i dag gir maksimal avkastning. At bestandene også har variert ut fra naturgitte årsaker er ingen unnskyldning for at fiskeriforvaltningen tidvis har vært lite heldig. Vi sitter tilbake med mye nyttig, om enn dyrekjøpt erfaring. Og forutsetningene for en bedre ressursforvaltning blir stadig bedre som en følge av utviklingen innen havforskningen. Havforskerne har særlig styrket sin kompetanse når det gjelder flerbestandsbetraktninger, selv om komplette flerbestandsmodeller ligger noe fram i tid. Det er gledelig at anbefalingene for vinterloddefisket i 1991 for første gang er fastsatt ut fra en flerbestandsvurdering. Ved fastsettelse av fiskekvoter i årene fremover vil rådene fra havforskerne bli tillagt avgjørende vekt. I ressursforvaltningssammenheng vil jeg også påpeke at vi ikke igjen må tillate at overkapasitet på flåtesiden gir et økt press på ressursuttaket.

Nå er det slik at anbefalingene som havforskerne gir på grunnlag av ressurs-situasjonen av naturlige grunner vil variere sterkt over tid. Svingninger i de årlige kvotene skaper derfor usikkerhet og gjør det uhyre vanskelig å arbeide for næringsutøverne som har et stort ansvar for både å forrente kapital og holde folk i arbeid. Ut fra en økonomisk betraktning er det ønskelig å forsøke å gå over til en praksis der man prøver å holde kvoteuttaket på et mindre svingende nivå, og heller akseptere å ta ut mindre kvanta i enkelte år enn det bestandsstørrelsen tilsier. Dermed vil man kunne ta ut litt mer når bestandssituasjonen er svakere. Dette er ideer av meget interessant karakter, og som vi i fiskeriforvaltningen må se nærmere på.

For at vi skal kunne oppnå de forvaltnings- og næringspolitiske mål vi har satt

oss for næringa, vil satsing på forskning og utvikling være sentrale virkemidler. Det er på Fiskeridepartementets virkefelt foretatt betydelige omprioriteringer for å kunne opprettholde en sterk satsing på fiskeriforskningen. Effektiviteten av forskningen er mye avhengig av at den foregår under gode organisasjonsmessige betingelser. Derfor er vi meget tilfreds med at omorganiseringen av fiskeri- og havbruksforskningen i Tromsø, Bergen og Trondheim har fått bred tilslutning.

Struktur

De stadige variasjonene i bestandsstørrelse, og dermed i kvotene, samt skiftende betingelser for deltakelse og utøvelse av fisket har gitt en næring med store svingninger på det økonomiske plan.

Målet om ei lønnsom fiskerinæring er ikke noe nytt. Da Hovedavtalen mellom Staten og Norges Fiskarlag ble etablert i 1964, var hensikten å legge grunnlaget for ei lønnsom og selvberende næring.

I de siste 30 årene har imidlertid dårlig lønnsomhet i større eller mindre grad satt preg på norsk fiskerinæring. Etter 1958 har næringen årlig mottatt finansiell støtte fra staten. Ved siden av statsstøtten gjennom Hovedavtalen gis det finansiell støtte gjennom gunstige lån og tilskuddsordninger i Statens Fiskarbank.

Lønnsomhetsproblemene i fiskerinæringen kan forklare på mange måter. Imidlertid synes det som om den vedvarende overkapasiteten på flåtesiden kan tillegges mye av forklaringen. Arbeidet for å få en lønnsom næring vil da også i stor grad dreie seg om hvordan fangstkapasiteten kan reduseres – strukturpolitikk med andre ord. Kostnadene i flåten overstiger langt de inntektene som fisket kan gi. Dette vet vi kan bedres ved en reduksjon av overkapasiteten.

Jeg vil kort komme inn på en del tiltak som vi har satt i verk for å redusere overkapasiteten i flåten og hvilke planer vi har framover.

Siden slutten av 70-årene er det brukt betydelige beløp på å redusere antall fartøyer i flåten. I 1989 og 1990 har vi brukt 220 mill. kr. for å bidra til en bedre tilpassning av flåten til ressursgrunnlaget. Ca. 210 fartøyer har gått ut av fisket, noe som tilsvarer i overkant av 10% av den aktuelle fartøymassen. Denne prosessen er ennå ikke avsluttet. En fiskerinæring i økonomisk balanse krever ytterligere stor reduksjon i fangstkapasiteten. Derfor er det også på støtteavtalen for 1991 satt

av betydelige beløp for å bidra til en slik tilpassning av kapasiteten i fiskeflåten.

Jeg er selvfølgelig klar over at spørsmålet om å få til en reduksjon i den totale fangstkapasiteten i fiskeflåten reiser en rekke vanskelige prinsipielle og praktiske spørsmål. Dette gjelder både i tilknytning til fordelingen mellom kystflåten og havfiskeflåten, aktive og passive redskap, sjøproduksjon kontra landproduksjon, og ikke minst oppstår det spørsmål av regional karakter. Vi må legge til grunn at det både er ønskelig og nødvendig i framtida å ha en tilsvarende variert fiskeflåte som den vi har i dag, dermed kan vi spare oss for en meningsløs debatt om at den ene eller annen type fiskefartøy skal fjernes fra norsk fiskeflåte. Det er departementets målsetting å fremme en best mulig struktur i næringa med en moderne fiskeflåte, tilpasset ressursgrunnlaget og lokale forhold.

For å bli bedre istand til å ivareta denne målsettingen, har vi nå gitt høy prioritet til arbeidet med å vurdere det eksisterende konsesjons- og reguleringssystemet, med tanke på en omlegging av dette.

Det synes å være bred enighet om at det nåværende systemet ikke fungerer tilfredsstillende hverken når det gjelder å foreta nødvendige innsatsberegninger eller ønskede fordelingsbehov. Om de nåværende konsesjons- og reguleringsordninger må det kunne sies at de ikke i tilstrekkelig grad har vært kapasitetsreducerende, selv om de generelt sett har begrenset økningen i totalkapasiteten. Konsesjonsordningene er nå så mange og kompliserte og så tunge og forvalte, at det vil være nødvendig å prøve å finne andre løsninger på de problemer disse ordningene har skullet løse. Dessuten er reguleringssystemene våre så nyanserte og så tunge å gjennomføre og kontrollere, at vi nærmer oss grensen for det praktisk gjennomførbare. Også faren for manglende forståelse og respekt for ordningene er viktige argumenter for omlegging.

Mye av fiskerinæringas tiltrekningskraft ligger i mulighetene for å vinne fram gang ved egen innsats. Det er derfor ikke noe ønske hverken fra næringen selv eller fra myndighetene om en gjennomregulert næring.

For å få drøftet grunnleggende spørsmål innenfor reguleringssystemet vil Regjeringen til høsten legge fram en melding til Stortinget om strukturpolitikken i fiskeflåten. Vi ønsker her å få en avklaring av viktige prinsipper før vi går videre med en konkret utforming av et nytt reguleringssystem. Dette gjelder spørsmål om

hvilke regler som skal gjelde for adgangen til å drive fiske, bruk av omsettelige kvoter, regionalisering av kvoter, langsiktig stabilitet i rammebetingelsen for utøvere, ressursrente osv.

Hvis jeg skulle antyde noe om profilen i et eventuelt nytt reguleringssystem, vil jeg kunne understreke at det er viktig at vi kommer fram til løsninger som utformes slik at hver enkelt gis en mulighet til bedriftsøkonomisk lønnsom tilpassning. Dessuten vil ønsket om en lønnsom næring kreve at konsesjons- og reguleringssystemet har innebygget mekanismer som i større grad kan bidra til å gjøre næringen selvberende og selvregulerende. Større fleksibilitet er her et stikkord. Spesielt vil dette være viktig når vi reduserer eller tar bort den statlige støtten til fiskerinæringen.

Statsstøtte

Overkapasitet, og dermed lønnsomhetsproblemet, må sees i lys av den finansielle støtte som er gitt både gjennom støtteavtalen og gjennom Statens Fiskarbank. Den høye statsstøtte har bidratt til å opprettholde overkapasiteten i flåten gjennom kostnadsreducerende tiltak og prisstøtte, noe som har forsinket strukturtilpassningen. Det er både ønskelig og nødvendig at vi nøye vurderer hvordan disse virkemidlene kan ha virket inn på næringen, for eventuelt å legge om bruken.

Årets støtteavtale er redusert med over 400 mill. kr. sammenlignet med 1990. Utsiktene for 1991 synes mer positive enn på lenge. Veksten i en del viktige bestander er i ferd med å bedre seg, samtidig som prisene viser positive tendenser. Men i Regjeringens vurderinger for støtteammen for 1991 er det lagt vekt på flere hensyn, foruten bestands- og prismessige vurderinger. Det er viktig å nytte støtten i størst mulig utstrekning til tiltak som gir en fornuftig omstilling og utvikling i næringen, slik at lønnsomheten kan økes og støttebehovet reduseres. Også internasjonale hensyn tilsier at næringsstøtte særlig i form av driftsstøtte bør doseres svært forsiktig. Norge har i EFTA forpliktet seg til å avvikle all konkurransevridende statsstøtte innen utgangen av 1993.

I den grad myndighetene ønsker å yte finansiell støtte til fiskeriene, vil det i stor utstrekning måtte bli gjennom generelle distriktpolitiske virkemidler, og bare i liten grad gjennom direkte næringsstøtte.

På samme måte som gjennom inntektsstøtte bidrar gunstig kreditt til å vedlikeholde en klart sløsende ressursbruk. Sub-

sidiert kreditt har blant annet medvirket til for stor kapasitetsoppbygging. På denne bakgrunn blir det en sentral oppgave å vurdere Statens Fiskarbankens engasjement i den framtidige fiskebåtfinansieringen. I oktober i fjor ble det som kjent oppnevnt et utvalg som skal utrede Fiskarbankens rolle i framtidens fiskeripolitikk.

Markedsspørsmål - EØS

Jeg vil ikke legge skjul på at jeg på fiskerieringens vegne er stolt over at det i 1990 - som ellers ble sett på som et kriseår - ble eksportert norske fiskeprodukter for vel 13 milliarder kroner, en økning på 20 prosent fra 1989. Av totaleksporten stod havbruksnæringa for mellom 35 og 40 prosent i 1990. Men vårt eksportpotensial er ennå større enn dette. Jeg kan forøvrig nevne at det fra årets støtteavtale er avsatt 20 millioner kr. for å fremme økt omsetning av fisk og fiskeprodukter, både innenlands og utenlands.

Norge eksporterer over 90% av fisken som tas opp av havet. Vi konkurrerer på et matvaremarked hvor tilbudene er mange og konkurransen er beinhard. Hele fiskerieringen har tradisjonelt vært for kvantumsorientert. Det må legges adskilleg større vekt på å kunne tilby de produkter som etterspørres i markedene. Varene må ha en kostnadseffektiv produksjon for dermed å kunne tilbys til en riktig pris. Dessuten må varene få en skikkelig markedsoppfølging, og leveransene må være pålitelige med hensyn til tid, kvalitet og kvantum.

Jeg ser det som en sentral oppgave, også for myndighetene, å bidra til å gjøre

næringa mer markedsorientert og kvalitetsbevisst.

Som et element i dette ble det i fjor startet en kvalitetskampanje i samarbeid med forvaltningen og næringas organer. Departementet ser dette som et nødvendig tiltak for å øke bevisstheten om at kvaliteten er en grunnleggende forutsetning for å utnytte markedsmulighetene.

Jeg vil også legge til at det er helt nødvendig å styrke den generelle egenkompetansen i alle ledd i næringa. Høynet kompetanse vil være nødvendig for at norsk fiskeriering skal bli i stand til å møte de nasjonale og internasjonale utfordringer i årene som kommer.

Eksport av norske fiskeprodukter forutsetter markedsadgang. EF's høye tollsats på fisk og fiskeprodukter utgjør et hovedproblem for vår fiskeeksport. Det betales årlig et hundretalls millioner i toll på de norske fiskevarene som selges på EF-markedet. Vel så viktig er det at tollsatsene er et effektivt hinder for eksport av høyforedte varer, og de bidrar til at Norge blir en råstoffleverandør til EFs fiskeindustri. Tollsatsene er langt høyere for bearbejdede varer enn for ubearbejdede.

For å gi vår fiskeeksport bedre markedsbetingelser, og ikke minst for å trygge vår sysselsetting og videreutvikle velferdssamfunnet, er det avgjørende for Norge å få til en omfattende avtale om et Europeisk Økonomisk Samarbeidsområde som sikrer vårt næringsliv de samme vilkår som våre europeiske konkurrenter i det nye europeiske marked. Avtalen må også gis en politisk dimensjon og sees i sammenheng med utviklingen i det nye Europa. En slik avtale vil kunne inngå i det nye samarbeidsmonsteret, og bidra til

å bryte ned gamle skiller. Regjeringen vil derfor legge stor vekt på framdriften i EØS-forhandlingene mellom EF og EFTA-landene, slik at avtalen kan tre i kraft fra 1.1.1993. Jeg antar at dere er kjent med at EØS-forhandlingene fremdeles ikke er kommet særlig langt når det gjelder fisk, kanskje spesielt fordi EF i forhandlingene har koblet spørsmålet om frihandel for fisk i EØS til økte fiskemuligheter for EF i EFTA-landenes farvann. En slik kobling er kraftig tilbakevist av EFTA. Jeg har imidlertid tro på at vi skal klare å overvinne vanskelighetene å få en avtale som hele fiskerieringa er tjent med.

Mange muligheter

Fiskerieringa har mange muligheter, og jeg velger å legge vekt på de positive utviklingstrekkene. At vi har problemer er ikke noe å legge skjul på, men vi må møte disse med initiativ og en offensiv holdning. Skal vi komme ut av den uheldige situasjonen som store deler av næringa er i, må det stilles krav både til utøvere og myndigheter. Av utøverne må det kunne forlanges at de kan drive lønnsomt og gi en selvberende næring uten statlig støtte. Men skal utøverne ha en mulighet til å oppfylle disse kravene, må vi fra myndighetenes side ta ansvar for å legge opp til et reguleringssystem som muliggjør en lønnsom næring. Det vil si en næring som kan skape varig og stabil aktivitet langs kysten til beste for hver enkelt yrkesutøver, for lokalsamfunn og distrikter, og for landet som helhet.

Innføring av CO² avgift for 1991

Garantikassen for fiskere administrerer ordningen med refusjon av avgift på mineralolje til fiskeflåten. Nytt for 1991 er innføringen av CO² avgift.

Totale avgifter for 1991 utgjør 69 øre pr. liter mineralolje. Av dette er 7 øre svovelavgift, 32 øre grunnavgift og 30 øre CO² avgift.

Det vil fra Garantikassen bli refundert 62 øre pr. liter mineralolje for 1991.

(32 øre grunnavgift og 30 øre CO² avgift)

Garantikassen vil også minne om søknadsfristen for 1990, som er 28. februar 1991.

Lån og løyve

Merkeregisteret

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte konsesjonstype og hvilke fiskearter den omfatter.

Brukte fartøy

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstype
Selskap under stiftelse v/Willy B. Pedersen Skjervøy	Veibuen T-178-T	—
Selskap under stiftelse v/Gunnar Støbakken Godøy	Holmeset Senior M-21-H	—
Selskap under stiftelse v/Karl N. Meløysund Grønnøy	Sørbøen N-350-ME	Torsketrål

Nybygg

Følgende fartøy har fått tilsagn om ervervsloyme for nybygging av fiskefartøy.

Reder	Til erstatning for	Konsesjonstype
Ingvald Andreassen Berlevåg	—	—
Erling Skaatun Berlevåg	—	—
Gunnar Stokke Sandshamn	—	—
A/S Havreker c/o Senja Havfiskeselskap	Polartrål	Reke-trål
Senjahopen Selskap under stiftelse v/Karl Helmer Pettersen Tromsø	Polarbas	Ringnot, kolmule-, reke- og vassildtrål
Bjarne Nilsen A/S Hammerfest	—	Ringnot, seinot og snurrevad
Stig Oskar Nilsen Rubbestadneset	Nybør H-1-B	Nordsjøtrål
Selskap under stiftelse v/Jan Hole Botnhamn	—	—
Selskap under stiftelse v/Oddbjørn Hansen Hamneidet	Janne Marie T-225-N	Trål
Selskap under stiftelse v/Odd Røstad Myre	—	—

Sletting

Fiskerisjefen i Nordland har slettet disse konsesjonene for klekkeri- og settefiskanlegg.

Oppdretter	Lokalisering	Reg.nr.
Dypingsmolt A/S v/Ole-Henrik Ulriksen m.fl., Bogøy	Steigen kommune	N/SG 10

Vega Smolt A/S v/Per Ove Magerøy Gladstad	Vega kommune	N/VA 3
Fiskefjord Smolt A/S v/Hedly Mathiasen Gausvik	Tjeldsund kommune	N/TS 5
Ofoten Settefisk A/S v/Kåre Pettersen Myklebostad	Tjeldsund kommune	N/TS 3
Valnes Smoltanlegg A/S v/Jonny Sandmo Saltstraumen	Bodø kommune	N/B 3
Lurøy Smoltanlegg A/S v/Steinar Sjøholt Lurøy	Lurøy kommune	N/L 13
Silavågn Smolt v/Kristen Nilsen Stokkvågen	Lurøy kommune	N/L 18
A/S Leirfjordsmolt v/Håkon Grande Meisfjord	Leirfjord kommune	N/LF 7
Per Egil Ovesen Leknes	Vestvågøy kommune	N/VV 8
Karin Olsen m.fl. Leitebakken	Vestvågøy kommune	N/VV 12
Kartfjord Klekkeri og Settefiskanlegg v/Nils Finnstad, Strandslett	Vestvågøy kommune	N/VV 13
Aqua - S A/S V/R. Skjerpen, Nordliland	Vestvågøy kommune	N/VV 14
Kvalnes Settefisk A/S v/Bjørnar T. Hansen Sortland	Vestvågøy kommune	N/VV 15
Fred. O. Bruun Stokmarknes	Hadsel kommune	N/H 8
Raftsmolt A/S v/Kurt Jenssen Tengelfjorden	Hadsel kommune	N/H 6
Håkon A. Håkonsen Sandhornøy	Gildeskål kommune	N/G 6
Sandhornøy Settefiskanlegg A/S v/Torbjørn Langsand, Sandhornøy	Gildeskål kommune	N/G 13
A/S Vikafisk v/Magne Nilsen Sandhornøy	Gildeskål kommune	N/G 14
Sjonafisk A/S v/Halvard Helgá Nordsjona	Rana kommune	N/RA 2
Pollfisk A/S v/Egil Johansen Nordsjona	Rana kommune	N/RA 3

*Fondet for fiskeleiting og forsøk***Vel 26 millionar på budsjettet i 1991**

Fondet for fiskeleiting og forsøk har i alt 26.295 millionar til disposisjon i inneverande år. Programmet for fondet er omfattande og gir opning for ei rekkje interessante prosjekt.

Sild og brisling

Det er sett av 1,4 millionar til sildemerkning i området frå Møre til Lofoten i april-mai. Merkinga skal gjerast med eit leigd notfartøy.

I juli - august skal eit partrållag kartlegge utbreiinga av pelagisk fisk i Norskehavet. Det er løyvd 1,5 mill. til jobben. På dette toktet skal det også gjennomførast leiteteneeste for registrering og utbreiing av makrell.

Til leiteteneeste og prøvetaking av brisling langs kysten før sesongopninga er det sett av 700.000 kr., det same som i fjor. Toktet skal følgje det tradisjonelle opplegget.

Lodde, kolmule og annan industrifisk

Det er sett av 200.000 som skal brukast til driftstilskott for to fartøy under loddeleiting ved Jan Mayen. Ein reknar med at

det er naudsynt med ei leiteteneeste for å få til eit økonomisk forsvarleg fiske i dette vide området. Leiteteneesta vert etablert like før sesongopninga.

Fondet har og finansiert drift av 2 båtar i 20 døgn til kartlegging og overvaking før og under loddefisket i Barentshavet. 1,6 millionar er øyremerkte dette prosjektet.

Utviklinga i tobisfisket signaliserer nedgang i bestanden i norsk sone. Det er difor trong for leiteteneeste også i dette fisket og fondet for fiskeleiting og forsøk har sett av 300.000 kr. til leiting i Nordsjøen.

Det er i alt løyvd 2,1 millionar til sild og brislingsektoren i 1991.

Torskefisk, blåveite og flatfisk

Det er løyvd 650.000 kr. til prøvetaking av botnfisk (torsk, hyse, sei, blåveite og uer) i Vesterålen og Finnmark. Dette arbeidet skal føregå seks veker kvart kvartal.

I perioden frå 28. januar til 3. mars er det gjennomført eit botntrålsurvey i Barentshavet. Målet med toktet var å ta mageprøvar av ungtorsk og hyse. Fondet har løyvd 1,3 millionar til toktet, det er 100.000 kr. meir enn ifjor.

5. august går ein leigd trålar til Svalbard for å gjere botntrålsurvey i tilknytning til fleirebestandsundersøkingar. Toktet skal vare fram til 15. september og fondet

har sett av 1,2 mill. Også dette er ei auke på 100.000 kr. frå 1990.

Fondet har sett av 80.000 kr. til leite- og rettleiingsteneeste for seinotflåten i Nordland. Bakgrunnen for dette er at seinotfisket i 1990 var labert og at ein treng ei leiteteneeste i 10 døgn for å hjelpe det igong i 1991.

Styret i fondet for fiskeleiting og forsøk hadde ei rekkje søknader om forsøksfiske etter flatfisk i Barentshavet på bordet. Konklusjonen vart at det skal utarbeidast eit totalkonsept for dette fisket. Dette konseptet skal innehalde kartlegging av fangstfelt, vurdering av reiskapstypar, tidsaspekt og marknadstilhøve. I alt er det sett av 1,5 millionar til dette arbeidet.

I søknadane til fondet låg det ønskje om å drive flyndretråling, ønskje om å drive forsøksfiske etter raudspette med trål og ønskje om å gjennomføre leiting etter flyndrefelt - alt i Barentshavet.

I Larvik-området er det truleg brukbare forekomstar av piggvar. Fondet for fiskeleiting og forsøk har sett av kr. 30.000 til eit forsøksfiske på denne ressursen i 25 døgn i april - juni.

På Frohavet er det registrert relativt store forekomstar av breiflabb. Fiskerisjefen i Trøndelag har søkt om midlar til eit forsøksfiske for å sjå om det er grunnlag for eit fiskeri. Fondet har løyvd 50.000 kr. i driftstilskott.

I Danmark er det utvikla meir effektive partråler enn dei tradisjonelle. Fiskerisjefen på Skagerrakkysten har søkt om midlar til å gjennomføre forsøk med slik trål i Skagerrak og i sentrale og søre delar av Nordsjøen. Fondet for fiskeleiting og forsøk har øyremerkte 400.000 kr. til dette prosjektet.

Det er grunn til å rekne med at industritrålarflåten vil få trong for driftsalternativ også i 1991. Difor har fondet sett av 200.000 kr. i driftstilskott ved leiteteneeste etter konsumfisk i Nordsjøen og tilgrensande område.

Resultatet av slik leiteteneeste i 1990 var at 6 - 7 trålarar la om frå industritrål til konsumtrål.

Tråling etter flatfiskartar i Barentshavet kan bli eit nytt interessant fiske. Fondet har sett av 1,5 mill. til forsøk og leiting.

I alt er det sett av 5,410 millionar til torskefisk, blåkveite og uer.

Makrell og haifisk

Havforskningsinstituttet får 650.000 til merking av makrell ved Irland.

Når sesongen for drivgarnsfiske etter makrell startar skal det etablerast leitete-neste. Fondet har sett av 100.000 kr. til dette, men understrekar samstundes at meldingstenesta må bli betre.

Frå 15. juli til 15. september skal det gjennomførast 4 forsøk på fiske med minisnurpar etter kystmakrell på strekninga frå Vikna til Tjeldsundet. Fondet for fiskeleiting og forsøk har sett av 250.000 kr. til arbeidet, men seier samstundes at det må koordinerast med eit opplegg for oppbevaring, transport og omsetnad.

Reiskapsforsøk

Fondet for fiskeleiting og forsøk har løyvd 700.000 kr. til eit forsøk som skal undersøkje seleksjon og bidødelgheit i torskefiskeria.

300.000 kr. er sett av til seleksjonsforsøk i snurrevad inkludert ristsortering og Islandspose.

Vidare forsøk med Troll-X systemet, det vil sei sorteringsrist i torsketrål, har fått tildelt 1,357 millionar i 1991.

Til forsøk på forbedring av snurrevadteknologien for fangst av levande fisk er det løyvd 380.000 kr. av fondet sine midlar.

For siste gong løyver Fondet for fiskeleiting og forsøk midlar til alternativt lineagn og teineagn. Den siste tildelinga er på 280.000 kr.

Storleiksseleksjon i reketrål med sorteringsrist skal bruke 225.000 kr. av fondet sine midlar i år.

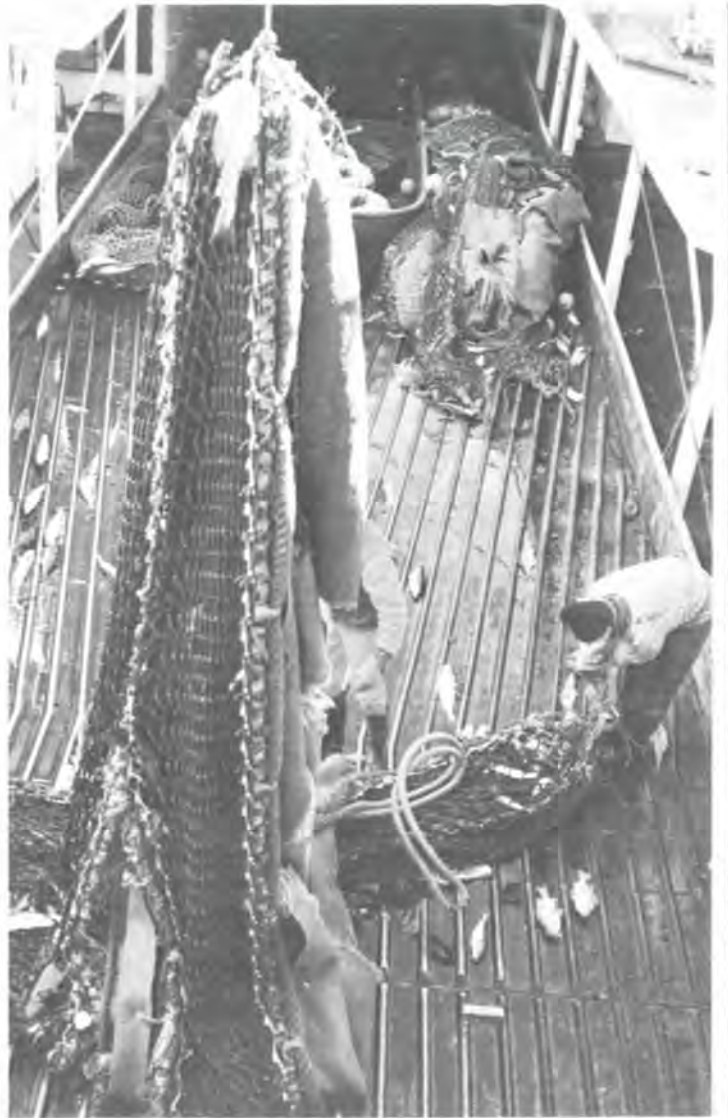
475.000 kr. er løyvd til undersøkingar av lydpåverknad frå fartøy og reiskap i trål- og notfiske.

Forsøk med fisketeiner har fått øyremerkt 250.000 kr. i inneverande år. Styringsgruppa for fisketeiner har arbeidd med å vidareutvikla teina og ein er no igong med forsøk på å fange fisk i store teiner ved hjelp av lys. Lyset dreg botnlus til teina, og botnlus tener som agn for fisken.

I alt er det sett av 4,127 millionar til reiskapsforsøk.

Andre fiskeartar og forsøk

Det er løyvd 150.000 kr. til forsøksfiske med sigenot etter lodde i Varangerfjor-

700.000 kr. er sett av på fondet sitt budsjett for å undersøkje seleksjon og bidødelgheit i torskefiskeria.

den. Sigenot var mykje brukt i loddefisket fram til slutten av 1950 åra. Med denne teknologien kan ein fange og lagre lodda levande til den er moden nok til konsumproduksjon.

Kartlegging og utprøving av nye fiskefelt og nye fiskeressursar for banklineflåten i Nord-Atlanteren skal gjennomførast for å finne alternativ for denne delen av flåten. Fondet har løyvd 1,5 millionar til dette prosjektet og understrekar at arbeidet må gjerast i samråd med fiskerisjefane frå Møre og Romsdal til Rogaland.

Forsøksfiske etter sjøkreps med teiner på Frohavet skal gjennomførast også i 1991. Fondet har sett av 75.000 kr. til innkjøp av teiner.

Fiskerisjefen i Trøndelag har søkt om midlar til forsøksfiske etter ål med teiner. Det er stor interesse for slikt fiske i Trøndelag. Fondet har gitt 100.000 kr.

1 million kroner er sett av til opprensking av reiskap som står att på havbot-

nen. I 1990 vart opprenskingsområdet utvida til også å gjelde Møre og Romsdal. Det har vist seg at det er trong for å oppretthalde dette arbeidet.

Eit prosjekt som går ut på å undersøkje botaniske tilhøve kring taretråling vart sett igong i 1990. Fondet har løyvd 250.000 kr. til vidareføring av prosjektet. Det vert understreka at det er viktig å sjå nærare på kva konsekvensar taretråling har for fiske- og skaldyrbestandane i områda der dette fisket vert gjennomført.

Til administrasjon, trykking av rapportar og til disposisjon for Fiskeridirektøren er det sett av 1,9 millionar. (Alle summer er eks. moms.)

NB! Fleire av prosjekta må sjåast i nær samanheng med med Havforskningsinstituttet sitt toktprogram.

Lån og løyve

Trål

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte konsesjonstype og hvilke fiskearter den omfatter.

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstype
Skjötningberg A/S	Skjötningberg	Torsketrål
Kjøllefjord	F-7-LB	
Ajako A/S	Ajako M-382-SM	Lodde-trål
v/Oddvar Eilertsen		
Edøy		
K/S Kjalken	Kjalken M-22-HØ	Lodde-trål
v/Åge Aarseth		
Vartdal		
Manna Jr. A/S	Manna F-75-M	Lodde-trål
Havøysund		
A/S Ragrunn	Radek H-182-A	Kolmule-trål
v/Lie Management		
Straume		
Strand A/S	Fiskeskjer	Kolmule-trål
Ålesund	M-51-A	
Selskap under stiftelse	Tromsbas T-10-T	Vassild- og kolmule-trål
v/Karl Helmer		
Petteresen, Tromsø		
P/R Veahav ANS	Veahav R-18-H	Reke-trål
v/Oddvar Ve		
Haugesund		
A/S Sjøreker	Senjabas	Reke-trål
c/o Senja Havfiskeselskap	T-42-BG	
Senjahopen		
Synsrand A/S	Synsrand	Reke-trål
v/Willy Hestdal	T-4-KD	
Rotsund		
Skjötningberg A/S	Skjötningberg	Reke-trål
Kjøllefjord	F-7-LB	
K/S Kjalken	Kjalken M-22-HØ	Reke-trål
v/Åge Aarseth		
Vartdal		
Ivar Olulsen	Arnt Angel	Reke-trål
Gravdal	N-62-VV	
Manna Jr. A/S	Manna F-75-M	Reke-trål
Havøysund		
ANS Stålvik	Stålvik T-15-T	Reke-trål
Tromsø		
Ajako A/S	Ajako M-382-SM	Nordsjø-trål
v/Oddvar Eilertsen		
Edøy		
A/S Sjøreker	Senjabas	Nordsjø-trål
c/o Senja	T-42-BG	
Havfiskeselskap A/S		
Senjahopen		
A/S Kjalken	Kjalken M-22-HØ	Nordsjø-trål
v/Åge Aarseth		
Vartdal		
Manna Jr. A/S	Manna F-75-M	Nordsjø-trål
Havøysund		

Merkeregisteret

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ervervs-løyve, fartøyet navn og registreringsnummer, samt hvilke fangst-løyve som er tildelt.

Brukte fartøy	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstype
Reder		
Selskap under stiftelse	Liisa Maria	Reke- og torske-trål
v/Jens Kristiansen	T-12-T	
Eidskjosen		
Selskap under stiftelse	Asbjørn Selsbane	Ringnot og nordsjø-trål
v/Dag Hansen	N-94-LN	
Tonnes		
Selskap under stiftelse	Jøsok-trål	Reke-trål
Svinøy K/S	M-553-HØ	
v/Sævik Supply		
Management A/S		
Fosnavåg		
Selskap under stiftelse	Storskjær	Torske- og reke-trål
v/Øyvind Valanes	F-9-V	
Honningsvåg		
Bjørn Hansen	Borgøygutt	Ringnot og kolmule-trål
Grovfjord	R-41-TV	
Selskap under stiftelse	Grøtnes	Torske- og reke-trål
v/Jens Kristiansen	F-109-HV	
Eidskjosen		
Signar Fjordbakk	Karl Anders	—
Svolvær	T-143-T	
Sigfred Kristiansen	Øragutt T-50-L	—
Eidkjosen		
Selskap under stiftelse	Nivea M-197-MD	—
v/Kurt Solstad		
Fygle		
Selskap under stiftelse	Øragutt T-50-L	—
v/Per Halvard Hansen		
Svensby		
Selskap under stiftelse	Bergholm	—
v/Einar Beitveit	ST-44-O	
Kvamsøy		
A/S Skrolsvik	Skrolsvik	Reke-trål
v/Einar Kristiansen	T-138-TN	
Skrolsvik		
Selskap under stiftelse	Osvaldson	Ringnot og kolmule-trål
v/Karl Helmer Pettersen	F-222-M	
Tromsø		
Langøy Viking A/S	Våge Viking	Nordsjø-trål
v/Bjørn Gjetøy	F-777-M	
Langøyneset		
Amfinn Larsen	Ny Koral SF-18-F	—
Havøysund		
Silfaks Fiskebåtrederi A/S	Karahav F-272-M	Ringnot og reke-trål
v/Oddvar Majala		
Havøysund		

FISKERIDIREKTORATET

Leie av fartøy til sildemerking

Fiskeridirektøren ønsker å leie en ringnotsnurper (ca. 150 fot) til merking av sild på strekningen Karmøy-Lofoten i ca. 5 uker fra 2. april 1991.

Fartøyet må ha fullt mannskap, lettbåt, notbruk, RSW-tanker, lugarer for 2 personer fra Havforskningsinstituttet. Det er viktig med god arbeidsplass på dekk, derfor ønskes skisse over lukeplassering m.m. Mannskapet må være behjelpelig med merkingen.

Toktet starter og avsluttes i Bergen.

Nærmere opplysninger gis ved henvendelse til Jan H. Nilsen, Havforskningsinstituttet, tlf. 05-23 84 09.

Skriftlig tilbud med opplysninger om fartøy, redskap, akustisk utstyr, lugarplass, bunkersforbruk og leieforlangende basert på fri bunkers sendes Fiskeridirektøren, postboks 185, Strandgt. 229, 5002 Bergen, innen 18. mars 1991.

Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR) støtter forskning som er av betydning for fiskerieringen - og medvirker til at forskningsresultatene blir utnyttet til gagn for næringen. I 1990 ble det innvilget ca. 160 millioner kroner til prosjektstøtte og stipend.

STIPEND

Søknadsfrist for alle er 1. mai og 1. november

- Utdanningsstipend (dr.gradsstipend), stipend for forskerutdanning
- Forskerstipend - postdoktorstipend
- Stipend for internasjonal kompetanseutveksling
 - Stipend for forskeropphold i utlandet
 - Stipend for utenlandsk forsker
 - Reisestipend
- Seniorforskerstipend
- Industri- og næringsstipend
- Ny teknologistipend

Utdanningsstipend (dr.gradsstipend) er for kandidater med embedseksamen (høyere grad) fra universitet eller høyskole. Det tildeles utdanningsstipend innen alle områder av fiskeriforskningen.

For alle typer stipend er det i denne søknadsomgangen spesielt ønske om søknader innen markedsforskning.

Søknadsskjema og nærmere opplysninger om de forskjellige stipend fås ved henvendelse til NFFR. Søknad sendes NFFR innen 1. mai.

Norges Fiskeriforskningsråd

NFFR Pir-Senteret
Telefon (07) 51 59 33, 7005 Trondheim

Fiskarlaget protesterer mot forskjellsbehandling

Norges Fiskarlag har protestert overfor Veterinæravdelingen i Landbruksdepartementet mot den forskjellsbehandlingen laget har vært utsatt for i departementets arbeid med å lage en ny, permanent lov mot sykdom hos akvatiske organismer. Det vil si sykdomslov som gjelder for fisk.

Fiskarlaget er blitt kjent med at det arbeides med en slik lov, og har fått kjennskap til et utkast. I følge dette utkastet vil loven på en rekke punkter angå tradisjonelt fiske. Enkelte av de foreslåtte bestemmelsene vil til og med kunne medføre en betydelig inngripen i utøvelsen av fisket. Norges Fiskarlag kjenner til at Norske Fiskeoppdretteres Forening er trukket inn i arbeidet med loven som observatører. Laget reagerer

sterkt på at det ikke er trukket inn på samme måte, på bakgrunn av at loven synes å få så store konsekvenser for fiskeriene.

- Norges Fiskarlag mener at den forskjellsbehandling som myndighetene her har lagt opp til er helt uakseptabel, og forutsetter at dette rettes opp umiddelbart, heter det i henvendelsen fra Fiskarlaget til Landbruksdepartementet.

I Fiskeridepartementet er det ledig vikariat som

Underdirektør (seksjonsleder)

i Administrasjonsavd.

Seksjon for kystadministrasjon.

Det er mulighet for senere fast tilsetting.

Arbeidsområdet er: Trafikk- og fiskerihavner, havneavgifter, Los- og fyrtenesten, andre navigasjonshjelpemidler, farvannsforv. Lovgivning og andre juridiske spørsmål. Overordnet planlegging.

Søkere må ha høyere utdanning.

Erfaring fra off. forv. Lederegenskaper.

Stillingen er plassert i ltr. 33.

Nærmere opplysninger kan fås hos ekspedisjonssjef Magnor Nerheim, tlf. 02-34 64 10 eller underdir.

Thomas Hazeland, 02-34 64 30.

Søknad sendes Fiskeridepartementet, Postboks 8118 Dep., 0032 Oslo 1.

Søknadsfrist: 14.3.91.

Et jubileum i ressurskrisens tegn

Av
prof. Viktor Øiestad
Norges Fiskerihøgskole

Hundreårsjubiléer er ofte stas, men av og til kan det være mer på sin plass å feire 101-årsjubiléer. Det gir et varsel om noe skremmende. Og når det gjelder Hvalkomitéen av 1890 skulle en ha dekning for et slikt ekstraordinært jubileum.

Det er Finnmark som står i fokus. Krisen i torskefiskerierne hadde meldt seg med økende tyngde fra 1880, og hadde først rammet loddetorskefisket. Både fiskere og forskere var dengang ukjent med begrep som *vekslinger i årsklassenes styrke*. Når en så hadde dårlig fiske år etter år, begynte en å lete etter årsaker. Finnmarkingene stilte seg naturlig nok spørsmålet: hva er blitt *forandret* fra den gangen det var mye torsk? Det eneste nye var hvalstasjonene til skipsreder Foyn. De ble bygget opp fra sin spede begynnelse i 1876 parallelt med at fisket i økende grad sviktet. Forklaringen måtte være at stadig færre hval var med å jage lodden mot land, og uten lodde oppunder land vart det klart at torsken ikke hadde noe der å bestille. Hvalfangsten, som i midten av 1880-årene tok 500 storhval,

måtte opphøre snarest slik at en fikk tilbake det gode, gamle fisket. Tumultene utover i 1880-årene skulle vise seg ikke å ha vært forgjeves.

Den kongelige norske regjerings departement for indre anliggender nedsatte en hvalkomité 30. januar 1890 «til Undersøgelse betræffende Spørsmålet om nye Lovbestemmelser angaaende Hvalfangsten i Finnmarkens og Tromsø Amter samt under Sildefiske».

De fire herrerne i komitéen gikk grundig til verks og foretok en systematisk gjennomgang av alle de forklaringene en gjennom tidene hadde gitt for svikt i ulike typer fiske. Som de uttaler: «Det er naturlig for enhver å søke en årsak til det som forekommer utenfor det sedvanlige, og ikke minst for fiskeren, som heri finner en oppmuntrende forandring i det daglige livs ensformighet. Da den mindre opplyste har lite å velge mellom, tar han det som ligger nærmest. I mangel av annet byr overtroen ham en vid mark, rik på tanke-spinn. Men han tar som regel feil.» Komitéen blar i gamle folianter og den lar seg ikke skremme av bokenes alder når den skal påpeke hvorledes fiskerne har tatt feil, men sjonglerer med sitater fra forfattere tilbake til 1600-tallet like selvfølgelig som om disse skulle være deres samtidige. Ja, selv gamle romerske forfattere siteres!

Komitéen trekker således fram at like fra 1600-tallet hadde fiskerne kjempet mot linen, deretter fra 1700-tallet mot garn og på 1800-tallet mot noten som først ble tillatt brukt fra 1845 i Nord-Norge. På slutten av 1700-tallet hadde en på Nord-Møre sett en sammenheng mellom tvungen koppervaksinasjon av befolkningen og svikten i sildefisket. Tangbrenning ved begynnelsen av 1800-tallet hadde gitt svikt i fisket og det samme var tilfellet med støyen fra dampskipene og utkastet av asken fra disse. Svikt i loddeinnsiget hadde ved én anledning blitt tilskrevet blekksprut og senere på 1800-tallet de økte mengdene av håkjerling langs Finnmark – og nå altså hvalen! Litt oppgitt uttaler komitéen «at blant massen av fiskerne finnes det så mange ettersnakkere, som gjerne vil prange med erfaring, men for hvem selvstendig tenkning er en bisak.» I sitt videre arbeid vil «komitéen kun godtgjøre at en opinion ennå ikke har bestått prøven som vitenskapelig argument».

De tar så for seg fiskeristatistikken like fra begynnelsen av 1600-tallet og påpeker bl.a. den alvorlige krisen i torskefiskerierne på Finnmark fra 1627 til 1644, en periode da sildefisket blomstret i Sør-Norge. I 1631 var det så gale at mange finnmarkinger sultet i hjel, i følge en undersøkelse fra 1632. Alle rapportene ko-

Abonner på Fiskets Gang

som forklaring på svikt i fisket. Men de største tapene var de majestetske størrelser selv. De reitler i dag en taus anklage mot framstegets arroganse mot naturen.

Komiteen hevdet at den gjorde seg til talsmann for flertallet av fiskerne og at den var i takt med framsteget. Når talsmennene for fiskerne antørte som forsvar for sin sak at lokalpolitikkerne fra alle partier støttet dem, sa komiteen rett ut «at en mann med et program hvorpå inskrenketning i hvalfangsten ikke var opptatt, ville aldri få noen oppslutning». Det komiteen mente den kjempet mot var en opinion skapt av de få til skade for de mange. Den hadde naturlig nok selv ingen forklaring på årsakene til de store vekslingene i fisket. Det kan vi ha problemer med selv i dag! Men den påviste ved å bruke tidsserier som gikk tilbake 270 år, at «all var ved det samme» på tross av jaktens rapporter om at lodden og loddetorsken kan være borte i opp til 20 år fra Finmarkskysten og det lenge før hvalen ble jaktet på med kanon, og når lodden kom, var det ofte episodiske opptrødder som ikke ga anledning til et langvarig fiske. Noe av det som kanskje falt nei-til-hvalfangst-demonstrantene særlig tungt for brystet i komiteens rapport var når denne skrev: «Alle århundrets fortællere drager også skarpt tilfells mot de i finmarkens boende nordmenns ingrodde dovenskaper og deres bemerkninger kan for en stor del passe på nåtiden: for mens nordlendingen drar over 100 mil forat detta fiske, skal der meget bli at en finnmarking flytter seg et snes eller et halvt snes. De stoler mer på hvalen enn på foretagningsmålet.»

Denne nitide gjennomgangen av gamle fangstdata og den systematiske vurderingen av disse opp mot i dette tilfellet hvalfangst, bør kanskje gjøres på nytt, men nå med bakgrunn i den kunnskap vi har om Barentshavet som økosystem. Tidseriene har nå blitt 100 år lengre enn den gang! Rapporten fra hvalkomiteen har derfor sin største verdi i dag nettopp ved det å hente fram data som har fått formy- et betydning i en klimaeendrings tid. Disse går ikke tilbake til begynnelsen av «den lille isid» som begynte for 400 år siden og som danner et temperaturressig ytterpunkt i forhold til en forventet global tepaurørkning.

Det kanskje mest interessante i komiteens arbeid er en stor anlagt intevjuundersøkelse blant fiskere. De som skulle svare, ble valgt ut av fiskerne selv. Svarene på de 33 standardspørsmålene er gjengitt som et vedlegg i rapporten fra ialt 82 fiskere. Komiteen godtok ikke ja eller nei uten nærmere redegjørelse! Det er fiskernes selvopplevede erfaringer komiteen vil ha fram. Det dreier seg om årsak-virkning-kobling, og i dette deaktive arbeidet får komiteen fram det som en vesentlig del i hvalens høyden fulgte lodden til kysten sammen med torsken. Den kunnskapen er i dag en selvfølge, men var det ikke da! Eiendommelig framsynt er det når komiteen spør fiskerne om loddens adferd og får til svar: det er en «død» fisk!

Hvalkomiteens arbeid satte ikke punktum for striden da rapporten kom ut 6. august 1890, kanskje tvert i mot. Den ble av mange fiskere opplevd som arrogant i sin massive avvisning av nei-til-hvalfangst-talsmennenes syn på samtlige punkter. Ettersom krisen i loddetorskfisket forsterket seg utover i 90-årene, var det mange fiskere som mente de bare fikk mer og mer rett! Mer enn ti år senere gikk fiskerne i desperasjon løs på et hvalkøkeri på Finmarkskysten og brennte det ned. De handlet i nødverge, mente de. Verken Johan Hjør eller G.O. Sars, datidens havforskerkjendiser, klarte å røe gemytene ved inngangen til det nye hundreåret. Da loddetorskfisket igjen tok seg opp i 1920-årene, var storhvalen nesten vekke og hvalkokeriene stort sett ikke så. På nytt kunne en føye en ny taptsak til den lange listen av fenomener som uten grunn var blitt anført av folketroen

ingen stole på og Pøtter Dass (1700) siterte fordi ham på en treffende måte omtaler denne egenskap ved lodden: «Så har også lodden rett horens natur, der flyr med henn all levende dyr, seg vender i havet og røres, hvorthen hun seg rører, der flyer de med». Et unntak gjøres av Knut Leem (1767) som viser at torsken kanskje setter «store pris på datteren enn på moren» «etter som torsken finner stor smak i rognen, så søker de derhen i tusental og selv om hun lodden forsvinner blir torsken tilbake på stedet og med deres rogn gjør seg til gode». De store variasjonene i loddenstørrelse og tilhørende forskelsviser gir rett og slett ikke rom for systematiske effekter av hval. Vekslingene mellom østlig og vestlig innsig på Finmarkskysten er også et fenomen der hvalen kommer til kort som forklaring. Det er således ingen mangel på gamle rapporter om at lodden og loddetorsken

markskysten og det lenge før hvalen ble jaktet på med kanon, og når lodden kom, var det ofte episodiske opptrødder som ikke ga anledning til et langvarig fiske. Noe av det som kanskje falt nei-til-hvalfangst-demonstrantene særlig tungt for brystet i komiteens rapport var når denne skrev: «Alle århundrets fortællere drager også skarpt tilfells mot de i finmarkens boende nordmenns ingrodde dovenskaper og deres bemerkninger kan for en stor del passe på nåtiden: for mens nordlendingen drar over 100 mil forat detta fiske, skal der meget bli at en finnmarking flytter seg et snes eller et halvt snes. De stoler mer på hvalen enn på foretagningsmålet.»

Nybygg, kjøp og salg

Av Thor B. Melhus

Suppleringer

April 1990:

M-406-H «KORALHAV»

Concar S.A., Valparaiso, Chile, omdøpt «MARIA TAMURA».

M-96-MD «SJØVIK III»

Pesquera del Beagle S.A., Buenos Aires, Argentina, omdøpt «BEAGLE I».

Mai 1990:

H-40-BN «POLAR FJORD»

Nomis Shipping Ltd, Aberdeen, Skottland, omdøpt «CITY OF ABERDEEN».

Nybygg

September 1990:

H-24-F «ANGELTVEIT»

19,96 m, 149,05 brt, LCRI, stål, 470 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. SN 201 ved

Stocznia Wisla, Gdansk, Polen for P/R Angeltveit Notlag DA (Bjarne Angeltveit), Solsvik/Bergen.

Solgt innenlands

September 1990:

T-93-I «PEDER HUSE»

66, 60 m, 8461591 brt, LJH, stål, 3000 bhk Deutz motor fra 1977. Bygd 11.1967 ved A.M. Liaaen A/S, Ålesund (114) for Torodd Huse, Steinshamn/Molde og reg. M-97-SØ. Fabrikkhvalfanger. Forlenget og ombygd 1972 til fiskefabrikkskip ved BMV Laksevåg. Overtatt 12.1981 av A/S Peder Huse, Ålesund/Molde. Solgt 3.1990 til K/S A/S Nordstar, Harstad. Solgt 9.1990 til K/S Seahunter (A/S Longvatrål), Ålesund og utgikk som reg.pliktig fiskefartøy.

T-149-S «ALFREDSON»

24,22 m, 124 brt, LEAR, stål, 420 bhk Caterpillar motor fra 1976. Bygd 1971 ved

Det eneste nybygget i denne oversikten, «Angeltveit», på vei fra Bergen.

Solstrand Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden for Hedly & Walter Ottesen P/R (Hedly Ottesen), Årviksand/Tromsø. Overtatt 9.1990 av A/S Alfredson, Skjervøy/Tromsø.

N-200-B «SVEBAS»

19,80 m, 69 brt, JXHY, stål, 540 bhk Mercedes Benz motor. Bygd 1986 ved Halså Mek. Verksted A/S, Halsånaustan (20) for P/R Torrisen (Svein P. Torrisen), Hunstadmoen/Bodø. Solgt 9.1990 til K/S Seljeseth (Odd Seljeseth), Florø.

N-238-Ø «GERHART JAKOBSEN»

18,29 m, 35,75 brt, JWQA, tre, 365 bhk GM motor fra 1976. Bygd 1957 ved O. Olsen & Co. Båtbyggeri, Rognan, for Bjarne Jakobsen P/R, Kråkberget/Sortland. Overtatt 9.1990 av P/R Gerhart Jakobsen (Martin Jakobsen), Kråkberget/Sortland.

(SF-65-A) «SONAR»

22,21 m, 41,44 brt, LMHB, tre, 180 bhk Caterpillar motor fra 1962. Bygd 1919 i Volda som «CEYLON» for Severin O. Selvåg P/R, Kvalsvik/Ålesund. Reg. 1920 som M-189-HØ. Forlenget 1937. Overtatt 1946 av Eilert Kvalsvik & Rasmus Nerland P/R (Eilert Kvalsvik), Kvalsvikøy/Ålesund. Ombygd 1946 i Tomrefjorden. Omdøpt 1947 til «KVALSVIK». Solgt 1967 til Sverre Herland P/R, Korssund/Florø og omdøpt «SONAR». Overtatt 1973 av Harry Herland P/R, Korssund/Florø. Overtatt 1989 av P/R Sonar (Oddvar Herland), Korssund/Florø og utgikk som fiskefartøy. Solgt 9.1990 til P/R M/S Sonar (Reidar Fristad), Askvoll/Florø.

SF-131-V «TORBAS»

42,40 m, 470,87 brt, LJEB, stål, 850 bhk Atlas-Mak motor. Bygd 11.1966 ved Kleven Mek. Verksted A/S, Ulsteinvik (14) som M-71-HØ «ARTUS» for Arthur Sævik P/R, Fosnavåg/Ålesund. Solgt 1971 til Lars J. Skjong P/R, Valderøy/Ålesund og omdøpt «SKARODD» og reg. M-71-G. Overtatt 1.1975 av Lars Arne Skjong P/R, Valderøy/Ålesund. Overtatt 11.1980 av Lars Arne Skjong alene. Solgt 4.1983 til P/R Brødrene Nilsen (Henry Nilsen), Grovfjord/Harstad og omdøpt «BRØDRENE NILSEN» og reg. T-31-SK. Solgt 10.1988 til P/R Lyng ANS (Agnar Lyng), Raudeberg/Måløy og omdøpt «TORBAS». Solgt 9.1990 til Thoma A/S (Thorbjørn Mathisen), Havøysund/Måløy og reg. F-131-M.

H-182-F «LIGRUNN»

57,20 m, 824 brt, LNPN, stål, 2300 bhk Wichmann motor fra 1978. Bygd 10.1948

ved Smith's Dock Co. Ltd., Middlesbrough (1177) som D/hvalbåt «STAR VIII» for Hvalfangst A/S Rosshavet (Johan Rasmussen), Sandefjord. Solgt 1965 til Konrad Vaage P/R, Stolmen/Bergen og omdøpt «H.K.M.». Ombygd 1966 ved Kristiansands Mek. Verksted til ringnotsnurper og omdøpt 1966 til «K. VAAGE» og reg. H-182-AV. Forlenget 1975. Disponeringen overtatt 1984 av Kjell Vaage, Os. Ombygd 1985. Solgt 1.1988 til A/S Ligrunn (Lars O. Lie), Bjørøyhamn/Bergen og omdøpt «LIGRUNN». Overtatt 9.1990 av A/S Ragrunn (Lie Management, Straume), Hauglandshella/Bergen og omdøpt «RAGRUNN» og reg. H-182-A.

TK-3-K «GEIR SOLHEIM»

15,24 m, 24,84 brt, LNBC, tre, 245 bhk GM motor fra 1984. Bygd 1955 ved Lista Treskipsbyggeri, Borhaug som VA-45-L

«Sonar» bar navnet «Ceylon» da den ble bygget i 1919. Den gikk ut av fiske i 1989.

«SOLHEIM» for Andreas Nilsen P/R, Borhaug/Farsund. Omreg. 1964 til VA-2-FS. Solgt 1971 til Tor Sverre Gjertsen, Abelsen/Flekkefjord og omdøpt «GEIR SOLHEIM» og reg. VA-107-F. Solgt 1975 til Alf Ola Omland P/R, Brusand/Flekkefjord og reg. R-20-HA. Solgt 2.1980 til P/R Geir Solheim (Alf Erling Kristensen), Korshamn/Flekkefjord. Solgt 9.1989 til Yngvar Nilsen, Kragerø. Solgt 9.1990 til Ansgar Iversen, Vesterøy/Flekkefjord og omdøpt «SPJÆRINGEN».

Oktober 1990:**T-10-LK «TROMSLAND»**

42,55 m, 311/668 brt, JXDH, stål, 2400 bhk Alpha motor fra 1987. Bygd 5.1986 ved Aas Skipsbyggeri A/S, Vestnes (126) for P/R Fritjof Jørgensen, Finnsnes/Tromsø. Overtatt 5.1989 av P/R Tromsland ANS (Fritjof Jørgensen), Finnsnes/Tromsø. Overtatt 9.1990 av Tromsland A/S, Finnsnes/Tromsø.

T-228-LK «KJELL ÅGE»

16,90 m, 28,22 brt, LDXR, tre, 240 bhk Callesen motor fra 1979. Bygd 1965 ved O. Olsen & Co. Båtbyggeri, Rognan som N-62-Ø «ØKSNEVÆRING» for P/R Johnsen (Olav B. Johnsen), Myre/Sortland. Overtatt 1982 av P/R Johnsen & Buen (Johan Johnsen), Myre/Sortland. Solgt 2.1984 til P/R Korneliussen (Kjell

«Ligrunn» har skiftet navn til «Ragrunn» og er nå registrert på Askøy.

Korneliussen), Skjervøy/Tromsø og omdøpt «SOLVEIG IRENE» og reg. T-62-S. Overtatt 5.1986 av Statens Fiskarbank avd. Tromsø og videresolgt 10.1986 til Åge Meyer, Lysnes, Gibostad/Tromsø og omdøpt «KJELL ÅGE». Solgt 10.1990 til Hjalmar Markussen, Botnhamn/Tromsø.

M-382-SM «HAVBRIS»

35,23 m, 206,09 brt, LCTI, stål, 800 bhk Alpha motor fra 1967. Bygd 1955 ved Leirvik Sveis, Stord (10) som M-70-G «VALDERØY» for Johan J. Valderhaug, Valderøy/Ålesund. Solgt 1973 til Sevrin E. Kjerstad P/R, Kjerstad/Ålesund og omdøpt «LEPSØY» og reg. M-3-H. Overtatt 1976 av Knut Kjerstad P/R, Kjerstad/Ålesund. Solgt 1978 til P/R Trygve Håbet, Midsund/Molde og omdøpt «HAVBRIS» og reg. M-38-MD. Solgt 4.1980 til P/R Reitan & Dyrnes (Karsten H. Reitan), Edøy/Kristiansund. Solgt 10.1990 til Ajako A/S (Oddvar Eilertsen), Edøy/Kristiansund og omdøpt til «AJAKO».

M-100-VD «GRANIT VIKING»

51,88 m, 486,65 brt, LNPI, stål, 2350 bhk Wichmann motor fra 1979. Bygd 1.1968 ved Aukra Bruk A/S, Aukra (31) som «GRANIT» for A/S Granit (Leidulf Grønnevet), Vartdal/Ålesund. Ombygd 1970 til hekktråler og forlenget. Overtatt 1970 av A/S Granit & Co. (Kurt F. Løseth), Ålesund. Overtatt 1989 av Granit A/S (Leidulf Grønnevet), Vartdal/Ålesund. Solgt 10.1990 til Trygve Olsen Fiskebåtrederi A/S, Havøysund/Ålesund.

M-289-A «DYRØYSUND»

25,51 m, 156 brt, JXIG, tre, 550 bhk Alpha motor fra 1975. Bygd 1959 ved Saltedal Patenslip & Skipsbyggeri A/S, Rognan (124) som T-22-SA «FURØYNES» for Rokmann & Rolf Jensen og Ole Bårdslett P/R, Vangsvik i Sørreisa/Tromsø. Overtatt 1.1961 av Rokmann & Rolf Jensen P/R, Vangsvik. Solgt 9.1963 til Peder Jakobsen, Jøvik i Ulsfjord/Tromsø og reg. T-3-U. Omreg. 1964 til T-605-T. Solgt 6.1973 til Roald Evensen, Berlevåg og reg. F-85-B. Solgt 9.1976 til Einar Nøstvold, Honningsvåg og omdøpt «EINAR MAGNUSSEN» og reg. F-77-NK. Ombygd 1980. Solgt 2.1987 til P/R Eldborg (Roar Wolstad), Ålesund. Shelterdekk påbygd 1987. Omdøpt 1989 til «DYRØYSUND». Solgt 10.1990 til P/R Dyrøysund ANS (Odd Nikolaisen), Brøstadbotn/Ålesund.

«Ben Hav» ble solgt som havarist i oktober 1990.

«Bondø Senior» ble overtatt av P/R Veahav i oktober 1990.

SF-77-A «BEN HAV»

30,46 m, 264,03 brt, LMVY, stål, 1350 bhk Wichmann motor. Bygd 11.1979 ved Mc Tay Marine Co., Merseyside som SN 125 «BEN ROY» for Richard Irvin & Sons Ltd, Aberdeen/North Shields, England. Solgt 12.1983 til K/S Ben Hav (Fedøy Havfiske A/S), Bulandet/Florø og omdøpt «BEN HAV». Solgt 10.1990 som havarist til Asgeir Solheim, Deknepollen, Måløy/Florø.

R-18-H «BONDØ SENIOR»

49,10 m, 397,78 brt, LALT, stål, 800 bhk Wichmann motor. Bygd 8.1965 ved Brattvåg Skipsinnredning & J. Johanssens Sveiseverksted A/S, Brattvåg (19) som

H-8-ØN «K.S.K.» for Karl og Sigurd Karlsson P/R, Harkestad/Bergen. Forlenget 1967. Solgt 1973 til Einar Bondø P/R, Rørvik/Namsos og omdøpt til «BONDØ SENIOR» og reg. NT-8-V. Shelterdekk påbygd 1977 og ombygd 1984 ved Kvernhusvik Skipsverft. Solgt 3.1987 til K/S Sun Fish A/S (Oddvar Veaa), Vormedal/Haugesund. Overtatt 10.1990 av P/R Veahav ANS (Oddvar Veaa), Vormedal/Haugesund og omdøpt «VEAHAV».

Ommålt

September 1990:

M-33-HØ «VESTBAS»

63,16 m, 950 brt, LLXH, stål, 1400 bhk MWM motor. Bygd 1967. P/R Vestbas ANS (Tor Frantsen), Fosnavåg/Ålesund, ommålt til 978 brt.

«Krossfjord» er blitt ommålt til 49.7 m og 479 brt.

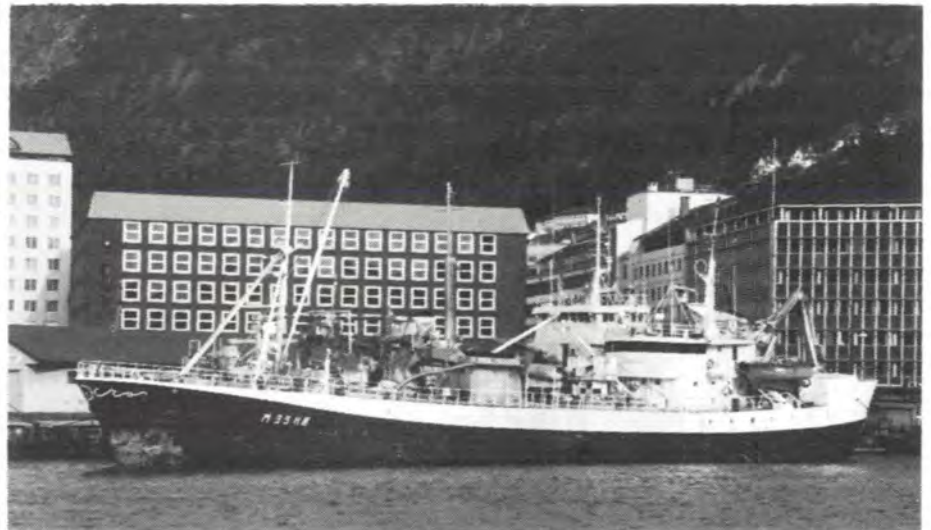
H-69-S «KROSSFJORD»

46,04 m, 463 brt, LHEO, stål, 1435 bhk Normo motor fra 1975. Bygd 1966. Knut W. Hamre, Steinsland/Bergen. Ommålt til 49,70 m og 479 brt.

Oktober 1990:

H-50-B «FAIRY»

30,46 m, 199 brt, LEHD, stål, 750 bhk Mirrlees Blackstone motor. Bygd 1977. P/R Fairy (Magne Eidesvik), Bømlo/Haugesund. Ommålt til 284 brt.

R-219-K «BENTIN»

30,78 m, 175 brt, LAIL, stål, 540 bhk Wichmann motor. Bygd 1968. P/R Onar Gudmundsen, Vedavåg/Haugesund, ommålt til 235 brt.

«Vesthav» som tilhører P/R Vestbas, Tor Frantsen, ble ommålt i september.

Kondemnert

Oktober 1990:

H-41-AV «PLAREX»

17,40 m, 36 brt, LJQN, tre, 242 bhk GM motor fra 1971. Bygd 1962 i Tomrefjorden som M-29-S for Harry Kalsnes P/R, Larsnes/Ålesund. Solgt 1.1976 til Dagfinn Alisøy, Bulandet/Florø og reg. SF-30-A. Solgt 7.1987 til P/R Plarex (Magnus Haugland), Storebø/Bergen. Overtatt 8.1989 av ANS Plarex (Trond Håvard Haugland), Storebø/Bergen. Kondemnert og slettet av Skipsmatrikkelen 11.10.1990.

«Plarex» ble kondemnert i 1990.

- Framtida står i akvakulturens tegn i Marokko

Tekst og foto:

Ola Sletten

– Man må bare innse at en videre utbygging av flåten i større skala innen rekefisket i Marokko ikke har mye for seg. Shrimps-Fisheries har derfor planer om å utvikle seg videre gjennom akvakultur. Her ligger mulighetene åpne og det er flere redere som tenker i samme bane. Den marokkanske regjering vil uten tvil kunne være en pådriver i dette arbeidet.

firmaet innen rekefangst i Marokko og holder til i hovedstaden Rabat. Selskapet samarbeider med et spansk kompani, noe som ikke er uvanlig for marokkanske rederi. Fisket foregår for det meste mellom Agadir i sør og Tanger i nord. Rederiet har tolv båter mellom 24 og 36 meter.

Rekefisket

– Rekefisket er ikke særlig viktig i Marokko og forekomstene er heller små. Det er for mange båter i forhold til mengden av reker i havet. Utenlandsflåten er også representert gjennom avtaler med EEC. Her er det hovedsakelig båter fra Spania som opererer. På grunn av at det er for mange om beinet innen dette fisket, er det ikke mulig å eksperimentere. Hvis

man er interessert i å ta vare på rekestammene for framtida, må politiske vedtak fattes for å hindre overfiske.

– Til tross for dette vil flåten vokse betraktelig og i framtida kan man faktisk oppleve at marokkanske fiskere går til utlandet for å fiske, hevder Layachi.

Akvakultur har framtida for seg

– Det er som sagt en kjensgjerning at det er for mange båter i forhold til de enkelte fiskeslag. Når det gjelder sardiner og makrell, er forholdene noe annerledes. For at man skal kunne ekspandere, bør akvakultur være noe å satse på. Shrimps-Fisheries vil ta konsekvensen av dette. I framtida vil sannsynligvis produksjon av reker i Marokko bli ledet av oppdrettsnæringa. Dette utelukker selvsagt ikke andre fiskeslag. Mye tyder på at de geografiske forholdene i landet ligger godt til rette for utbygging av større anlegg med tanke på forskjellige arter. Teknisk bør det ikke by på større problem. Ikke minst er vannet friskt i motsetning til mange andre steder. Jeg vet at spanjoler og japanere er ivrige på dette området. Hvordan interessen kan være fra norsk side, vet jeg ennå ikke, sier redere.

Gode muligheter

– Marokko har gode muligheter for å utvikle akvakultur både på land og i sjøen. Ikke minst kan enkelte innsjøer vise seg å være ideelle. Det er blitt satt ned en gruppe som utreder steder for akvakultur over hele landet. Her er så godt som ingen forurensing og strømforholdene er gode. I forhold til andre afrikanske land er infrastrukturen godt utbygd. Byggekostnadene ved landbaserte anlegg vil sannsynligvis være overkommelige og transporten til markedene er kort. Aspektet med nye arbeidsplasser vil selvsagt være av stor betydning for et land med stor ledighet. Politisk vil det også ha en positiv effekt, avslutter Dahmane Layachi.

Det er reder *Bahmane Layachi* i *Shrimps-Fisheries* som sier dette til **Fiskets Gang**. Layachi har bakgrunn som ingeniør og har også vært innom Parlamentet. *Shrimps-Fisheries* er det største

FISKERIDIREKTORATET

Avdelingsdirektør

Ved Fiskeridirektoratets avdeling for fiske og fangst i Bergen er det ledig stilling som avdelingsdirektør.

Avdelingen har 3 kontor: Juridisk kontor

Kontoret for konsesjoner og ervervstillatelser

Kontoret for fiskeforsøk og veiledning

Avdelingen står sentralt i Fiskeridirektoratets arbeid med ressursforvaltning. Avdelingen medvirker i forhandlinger med andre land om fiske innenfor de økonomiske soner og gjennomføringen av avtaler om slikt fiske. Avdelingen har videre ansvaret for gjennomføring og kontroll av fiskerireguleringer. Et viktig arbeidsfelt er også saksbehandling i forbindelse med olje- og forurensnings-spørsmål. Under avdelingen ligger dessuten ansvaret for konsesjonsordninger i fiske og opplegg for gjennomføring av praktiske fiskeforsøk og veiledningstjeneste for fiskeflåten.

Til stillingen kreves høyere utdanning, fortrinnsvis juridikum, gode kunnskaper om norsk fiskerinæring og administrativ erfaring. Søker bør ha gode engelsk-kunnskaper.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes i ltr. 36 i Statens regulativ, brutto kr. 292.672,- pr. år. Fra lønnen trekkes kr. 5.578,- pr. år i innskudd til Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til avdelingsdirektør Rolv Behrens tel. (05) 23 81 05 eller avdelingsdirektør Arthur Holm tel. (05) 23 81 20.

Søknad mrk. «11/91» stiles til Fiskeridepartementet og sendes sammen med kopier av vitnemål og attester til Fiskeridirektoratet, Personalkontoret, boks 185, 5002 Bergen innen 04. april 1991.

Linefartøy til forsøksfiske på nye fiskefelt i Nord-Atlanteren

Fiskeridirektøren ønsker tilbud på leie av et større moderne linefartøy med fryseri til forsøksfiske fra Færøyruggen til Reykjanesryggen etter nye fiskeslag i 20 døgn fra ca. 21. mai d.å. med rett til eventuell forlengelse.

Fartøyet må være utstyrt med godt linebruk for ukjente og større dyp. Fartøyet må også være utstyrt med kveitekroker/liner og lugar til 2 mann i tillegg til eget mannskap.

Ved uttak av fartøy vil det bli lagt vekt på særlig interesse for oppdraget.

Opplysninger om fartøy, utstyr, lugarforhold, bunkersforbruk pr. døgn med prisforlangende basert på 50% av eventuell fangst sendes Fiskeridirektoratet, Kontoret for fiskeforsøk og veiledning, Postboks 185, 5002 Bergen innen den 1. april d.å. Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til fagkonsulent Hans Edvard Olsen, tlf. 05-23 81 77.

Torskefiske med konvensjonell redskap

Fiskeridepartementet har fastsatt forskrifter om regulering av fisket etter torsk med konvensjonell redskap nord for Stad i 1991.

Det blir avsatt 96.375 tonn torsk for fiske med konvensjonell redskap. Det tilsvarer 75 prosent av totalkvoten for torsk på 128.500 tonn. Til fartøykvoteordningen for båter over ni meter avsettes 70.350 tonn, til maksimalkvoteordningen for fartøy under ni meter 17.000 tonn og til bifangst/bufferkvote 9.000 tonn.

Fartøy med alternativ drift får ingen avkorting i torsk kvoten. Under maksimalkvoteordningen får fartøy under sju meter seks tonn, de mellom sju og åtte meter åtte tonn og fartøy over åtte meter 11 tonn.

I fartøykvoteordningen er enhetskvoten satt til 15 tonn.

Valbergfeltet og Henningsværstraumen blir stengt for alle redskaper fra 23. mars til Lofotopsynet heves. Det innføres påsestopp for alle redskaper i tidsrommet 21. mars til 2. april for å bedre gyteforholdene.

Fritidsfiskere kan benytte ett garn på inn til 30 meter og line på inn til 100 krok. De kan også benytte stang og håndsnøre.

Høyre vil legge ned Fiskeridirektoratet

Høyres kystutvalg mener at Fiskeridirektoratet bør nedlegges, og erstattes av et styrket Fiskeridepartement. Utvalget mener at en liberalisering av regelverket og overføring av større ansvar til næringen vil bidra til at Hovedavtalen mellom Staten og Norges Fiskartag kan avvikles i løpet av 3-5 år. Dessuten bør oppdrettsloven mykkes opp, og omsettelige kvoter innføres, heter det i innstillingen fra Høyres kystutvalg som nylig ble lagt frem.

Utvalget mener at dagens system med både et Fiskeridirektorat og Fiskeridepartement fører til unødvendig byråkrati, og ber om at arbeidet med regelforenklring, omorganiseringer og omfordeling av arbeidsoppgaver straks igangsettes i alle forvaltningsorganer.

Den framtidige forvaltningen av fiskeriene bør løses gjennom et styrket

Fiskeridepartement; et Kyst-ressursdepartement. Et slikt departement må også naturlig overta oppgaver fra Miljøverndepartementet som vedrører ressursforvaltning, heter det i innstillingen.

Høyres kystutvalg ønsker videre å endre Råfiskloven slik at fisker og oppkjøper på egenhånd kan inngå langsiktige avtaler om leveranse og kjøp av fisk. Utvalget går også inn for å innføre et system med omsettelige kvoter.

For oppdrettsnæringen vil utvalget ha fjernet kravet om lokal tilknytning for eierinteresser i anlegg, og fremmer forslag om at forbudet mot flertallsinteresser i flere anlegg erstattes av en bestemmelse som gir Fiskeridepartementet myndighet til å gripe inn ved for sterke selskapsdannelser av monopolkarakter.

Om verdistiging på ringnotfartøy etter at avgjerda om å opne loddefisket att vart teken

Av
Magnus Tveit
student NHH

Etter at loddefisket vart vedteke gjenopna har ein merka seg at verdien på ringnotfartøya har stege. Både i fiskerifaglege tidsskrift og publikasjonar og gjennom uttaler frå bankfolk, er dette blitt understreka.

Det er mange faktorar som spelar ei rolle med omsyn til verdistiginga under slike høve. Det enklaste ville vere å samanlikne denne verdistiginga med den verdistiginga ein aksje i marknaden får når det kjem fram ein ny opplysning som aksjemarknaden dreg nytte av.

Slik og i denne situasjonen med ringnotflåten og opplysningane om gjenopning av loddefisket.

Eg vil i denne artikkelen gå litt annleis, og meir teoretisk til verks ved utleiing av verdistiginga på ringnotfartøy. Eg vil ved hjelp av økonomisk teori og teoretisk modelltenking utleie ein teoretisk verdsetningsmodell for bedrifter, her brukt på ringnotfartøy. Det viktigaste i modellen sitt verdistigings-scenarion er avkastingskravet til kapitalen som vert nytta i prosjektet (ringnotfartøyet er her betrakta som prosjekt).

Avkastingskravet er det kapitalinnskytar krev av avkastning av innskoten kapital ut frå samanlikning med alternativ avkastning av kapitalen, og justert for den risiko som dette prosjektet har samanlikna med risikoen den alternative plasseringsmåten har.

Avkastingskravet er bygd opp av desse komponentane:

- risikofri rente (bankrente)
- risikokompensasjon
- inflasjonskompensasjon.

I dette verdsetningsproblemet er det risikokomponenten som betyr mest. Dette kjem og attende til.

Loddefisket er betrakta som ei sikker inntektskjelde. Dette vil prege fastsettinga av avkastningskravet og dermed verdien på fartøyet.

– Betydningsfulle faktorar for verdifastsetting og verdistiging

Den teoretiske verdi av ei verksemd er lik noverdien av den framtidige kontantstraum som verksemda genererer. Denne tilsynelatande enkle definisjonen skjuler imidlertid fleire praktiske problem:

- Med kva for sannsynlegheit kan ein forutsei framtidige inn- og utbetalingar?
- Kor lenge vil kontantstraumen vare?
- Kva er verdien av prosjektet (verksemda) ved realisasjonstidspunktet?
- Kva for diskonteringsfaktor skal ein bruke?
- Kan ein bruke historiske resultat som tilnærming til framtidige kontantstraumar? Kva korreksjonar må i så fall gjerast?

I tillegg til dei nemnde problema, er det viktig å vere merksam på andre problemstillingar når ein skal vurdere bedrifta eller prosjektet sin verdi. Desse kan vere:

- substansverdiar av bedrifta sine eigedelar
- risikotilhøve både med omsyn til bedrifta sine interne tilhøve og bransjen sine framtidsutsikter
- alternativ avkastning på investert kapital
- muligheiter for å auke eigenkapitalen sin produktivitet gjennom betre kapitalutnytting og dermed redusere behovet for ekstern finansiering
- muligheiter for inntekt auker og marknadsutviding som han alternativt måtte betalt mykje for
- muligheiter for rasjonalisering og egne kostnadsreduksjonar ved oppkjøp
- skattemessige tilhøve.

Praktisk verdissetningsmetode

Når ein kjøper ei bedrift eller eit investeringsobjekt, kjøper ein eigentleg bedrifta

Artikkelforfatteren presenterer ein teoretisk modell som gir ein ide om verdistinga for ringnotfarty. – Men det er inga «kokebok» som kan følgjast ukritisk, streker han under.

eller investeringsobjektet sin kontantstraum. Når vi skal berekne bedrifta eller investeringsobjektet sin verdi, bør vi difor starte med å kartlegge kontantstraumen. I neste omgang vert verdien bestemt ved at vi bereknar det kontantoverskotta er verdt i dag gjennom ein diskontering.

Det er denne teoretisk korrekte metoden eg i denne artikkelen vil bruke til å rekne ut verdien og verdistinga til ringnotfartøya ved at dei har fått ein tilsynelatande sikrere inntektsstraum i og med at loddefisket vart opna att.

– Verdier og verdistinga til ringnotfartøya

Det er som tidlegare nemnt mange faktorar som spelar ei rolle ved fastsetting av verdien på eit ringnotfartøy.

I denne artikkelen vil eg altså tilskrive eit ringnotfartøy sin verdisting den nye situasjonen med tildeling av loddekvote og forutsette at dette vil vere. Loddefisket er betrakta som ei sikker inntektskjelde og dette vil prege fastsettinga av avkastningskravet og dermed verdien av fartøyet.

Dersom loddefisket medfører ei sikrere inntekt enn alternativt fiske i perioden, eventuelt ikkje fiske i perioden, vil det sjølv sagt føre til at verdien på fartøyet vil auka. Dette er eit viktig poeng i ein slik teoretisk samanheng.

Generelt vil verdien variere kontinuerleg, alt avhengig av kor store kvotane er, korleis prisane på produkta er og omsettinga.

Sett frå ein bedriftsøkonomisk synsstad er altså verdien av ei bedrift lik noverdien av framtidige innbetalingsoverskott. Innbetalingsoverskottet er definert som «omsetting – betalbare kostnader», altså eksklusiv kalkulatoriske renter og avskrivningar. Av praktiske grunnar tar eg her ikkje med skatt i berekningane sidan beskrivinga går ut på å vise ein teoretisk metode for verdiberekning og det er illustrasjonen som her er det viktigaste. Dei forutsetningane eg gjer er strenge og er gjort for at ikkje denne framstillinga skal bli for omfattande og komplisert.

Utrekningar og forklaringar til utrekningane

Eg vil ved utrekningar nytte tal fra budsjettnemnda for fiskerinæringa sine undersøkingar om lønsemda der det er teke tal frå eit utval av fartøy. Tala er likevel representative for den verkelege lønsemda for eit tilfeldig fartøy i gruppa, det er altså små avvik frå det verkelege.

Budsjettnemnda har delt fartøya inn i grupper etter type og storleik på fartøya. Ringnotflåten er i gruppene 21–24 etter storleik. Gruppe 21 er den minste storleiksgruppa (inntil 6.000 hl. lastekapasitet) og gruppe 24 den største (over 10.000 hl. lastekapasitet).

For å gjere framstillinga enklare vil eg bruka ein svært enkel modell med tilnærma uendeleg levetid for prosjektet. Skilnaden i verdi blir ikkje så stor at det her vil få praktisk betydning samanlikna med ei levetid på mellom 20 og 30 år som ikkje

er uvanleg for eit ringnotfartøy. Eg forutset vidare at kontantoverskotta vil vekse med 5% pr. år.

Formelen eg brukar er då:

$$V = \frac{It}{k - g}$$

Symbolforklaring:

V – verdi

It – årleg innbetalingsoverskott til eigenkapitalen

k – avkastingskravet til eigenkapitalen

g – årleg vekst i innbetalingsoverskottet (nominell)

Eg vil presisere at verdien vert rekna av eigenkapitalen og ikkje av totalkapitalen. Verdien av totalkapitalen må vere høgare sidan ein del av denne vert belastta med finansielle kostnader.

Kontantoverskottet (innbetalt overskott) til dei ulike fartøygruppene er:

Fartøygruppe	Kontant overskott (kr.)
21	429.106,20
22	1.053.240,10
23	1.093.461,40
24	622.188,00
(tala er frå 1988)	

Fartøygruppe 22 med lastekapasitet 6.000–8.000 hl.

Fartøygruppe 23 er fartøy med lastekapasitet 8.000–10.000 hl.

Eg vil bruke tal frå gruppe 23 for å gi eksempel på verdiberekninga.

I første omgang vil eg bruke eit av-

kastingskrav på 18% til eigenkapitalen, noko som ikkje har vore uvanleg i det siste. Deretter vil eg redusere avkastingskravet til eigenkapitalen ved å redusere risikokompensasjons-komponenten i avkastingskravet fordi ein ventar sikrere inntekt ved deltaking i loddefisket.

$$V (\text{verdi}) = \frac{1.093 \times 461,4}{(0,18 - 0,05)} = 8.411.241,50 \text{ kr}$$

$$V (\text{verdi}) = \frac{1.093 \times 461,4}{(0,15 - 0,05)} = 10.934.614 \text{ kr}$$

Ved å redusere risikokompensasjonskomponenten i avkastingskravet med til dømes 3%, får vi eit avkastingskrav til egenkapitalen på 15%. Dette gir følgjande verdi på egenkapitalen:

Her ser vi at verdien har stege med om lag 2,5 millionar i det siste alternativet. Slike utrekningar kan og gjerast for dei andre fartøygruppene.

Sjølvsagt er det diskutabelt i kor stor grad risikokomponenten i avkastingskravet kan reduserast. Dette er mellom anna nært knytt til kor store loddekvotar ein ventar i framtida og utviklinga i loddefisket elles.

Verdiane er svært usikre grunna den lange tidshorisonen. Rentekravet kan og variere over tid, slik at forutsetninga om uendra driftstilhøve i framtida er svært forenkla.

«Kokebok»

Denne artikkelen er ikkje meint å vere noko «kokebok» for verdifastsettinga som kan følgjast ukritisk. Det er mange faktorar som verkar inn på verdifastsettinga i slike situasjonar. Til dømes er det vanskeleg å sei kor lenge loddefisket vil vare og kor store dei framtidige kvotane vil bli. Det som er vist er kun ein teoretisk modelltankegang som gir ein ide om verdistingninga.

Eg vil imidlertid streke under at hovudproblemet ikkje bør vere den tekniske gjennomføringa av verdifastsettinga og verdistingninga, men diskusjonen om kva data verdifastsettinga og verdistingninga skal baserast på. Er det feil i datagrunnlaget, blir ikkje versettinga rett sjølv om ein brukar rette utrekningsteknikkar.

FISKERIDIREKTORATET

Tildeling av avgrenset nordsjøtillatelse til mindre fartøy med rekestråling sør for 62° n.br. som hoveddriftsgrunnlag

Tildeling av avgrenset nordsjøtillatelse til mindre fartøy med rekestråling sør for 62° n.br. som hoveddriftsgrunnlag.

Ved kongelig resolusjon av 1. februar 1991 ble det vedtatt at fartøy under 65 fot (19,8 m.l.l.) og 50 BRT med rekestråling sør for 62° n.br. som hoveddriftsgrunnlag kan tildeles avgrenset nordsjøtillatelse.

Slik tillatelse vil gi rett til å drive trålfiske etter øyepål og tobis m.v. sør for 64°00' n.br., etter kolmule sør for 62°00' n.br. og øst av 4°00' v.l., etter sei, hyse, torsk, hvitting m.v. i området syd for 65°00' n.br.

Tillatelsen gjelder ikke trålfiske etter siid og makrell.

Tillatelsen kan gis dersom følgende krav er oppfylt:

- Fartøyeierne må ha hatt rekestråling som hoveddriftsgrunnlag i årene 1988, 1989, og 1990.
- Fartøyet må være innredet og utrustet slik at det kan levere fangst av god kvalitet.

Nærmere opplysninger om ordningen kan fås ved henvendelse til fiskerisjefkontoret eller til Fiskeridirektoratet.

Søknad om avgrenset nordsjøtillatelse må sendes gjennom fiskeriretterlederkontoret og fiskerisjefen i hjemmefylket, eller til Fiskeridirektøren. Standard søknadsskjema fås hos fiskeriretterlederen. Da ordningen er permanent er det ikke fastsatt søknadsfrist.

Ekspedisjonssjef

Desse har søkt stillinga som ekspedisjonssjef ved Ressurs- og utgreiingsavdelinga i Fiskeridepartementet: Lars Føyn, forsker, Oslo; Thomas A. Hazeland, underdirektør, Oslo; Karsten Klepsvik, avdelingsdirektør, Sandvika; Berit Kvæven, seksjonssjef, Oslo; Dag Tore Tomassen, økonomidirektør, Asker; Roald Vaage, adm.dir., Ranheim og Peter Thomas Ørbech, forsker, Krokeldalen.

Salslaga pliktar å kontrollere

Fiskeridepartementet har fastsett føresegnar om plikt for fiskesalslaga til å kontrollere at det ikkje vert levert fangstar ut over fastsett kvote.

Føresegnene seier at salslaga skal kontrollere at fangstar som vert landas er i samsvar med forskrifter som er fastsette etter saltvassfiskelova.

Gjeld ei kvoteregulering for meir enn eitt salslag, skal kontrollen samordnast.

Verdien av det som er fanga ulovleg tilfell etter saltvassfiskelova salslaga. Salslaga skal rapportere til Fiskeridirektoratet om leveringar ut over fastsett kvote. Dette gjeld både i dei høve der verdien av det ulovleg fanga tilfell salslaget, og i andre høve der det vert landa fisk utover fastsett kvote.

Det er fastsett reglar om at salslaga skal skipe til kontrollrutiner, og om at Fiskeridirektoratet kan pålegge salslaga å gjennomføre nærare fastsette rutiner.

J. 10/91

Forskrift om åpning av loddefisket i Barentshavet i 1991.

J. 11/91

(J. 33/86 UTGÅR)

Retningslinjer for prøvetaking med not i konsumloddefiske.

J. 12/91

Forskrift om utøvelse av fisket etter torsk i NAFO-området i 1991.

J. 13/91

(J. 33/90 UTGÅR)

Forskrift om regulering av fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke i 1991.

J. 14/91

(J. 190/90 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om midlertidig regulering av fisket etter makrell i Norges økonomiske sone, i EF-sonen, i internasjonalt farvann, i Færøysk sone og i Skagerrak i 1991.

J. 15/91

(J. 161/90 UTGÅR)

Forskrift om regulering av fiske med snurrevad - stenging av områder utenfor Øst-Finnmark.

J. 16/91

(J. 179/90 UTGÅR)

Forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper nord for 62°11,2' n.br. i 1991.

J. 17/91

(J. 6/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 18/91

(J. 17/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 19/91

(J. 3/91 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°11,2' n.br. i 1991.

J. 20/91

(J. 7/91 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°11,2' n.br. i 1991.

J. 21/91

(J. 5/91 UTGÅR)

Endring av forskrift om forbud mot fiske etter sild i 1991 i visse områder i Troms, Nordland, Sør-Trøndelag og i Møre og Romsdal.

J. 22/91

(J. 18/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 23/91

(J. 172/90 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

J. 24/91

(J. 22/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 25/91

(J. 26/90 UTGÅR)

Lisens for fiske i EF-sonen i 1991.

J. 26/91

(J. 171/90 UTGÅR)

Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet 1991.

J. 27/91

(J. 24/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 28/91

(SE J. 191/90)

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1991 - siste utseiling.

J. 29/91

Stenging av område i Sovjets økonomiske sone for fiske etter lodde.

J. 30/91

(J. 21/91 UTGÅR)

Endring av forskrift om forbud mot fiske etter sild i 1991 i visse områder i Troms, Nordland, Sør-Trøndelag og i Møre og Romsdal.

J. 31/91

Forskrift om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet 1991 - stenging av områder utenfor Øst-Finnmark.

J. 32/91

(J. 27/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

J. 33/91

(J. 23/91 UTGÅR)

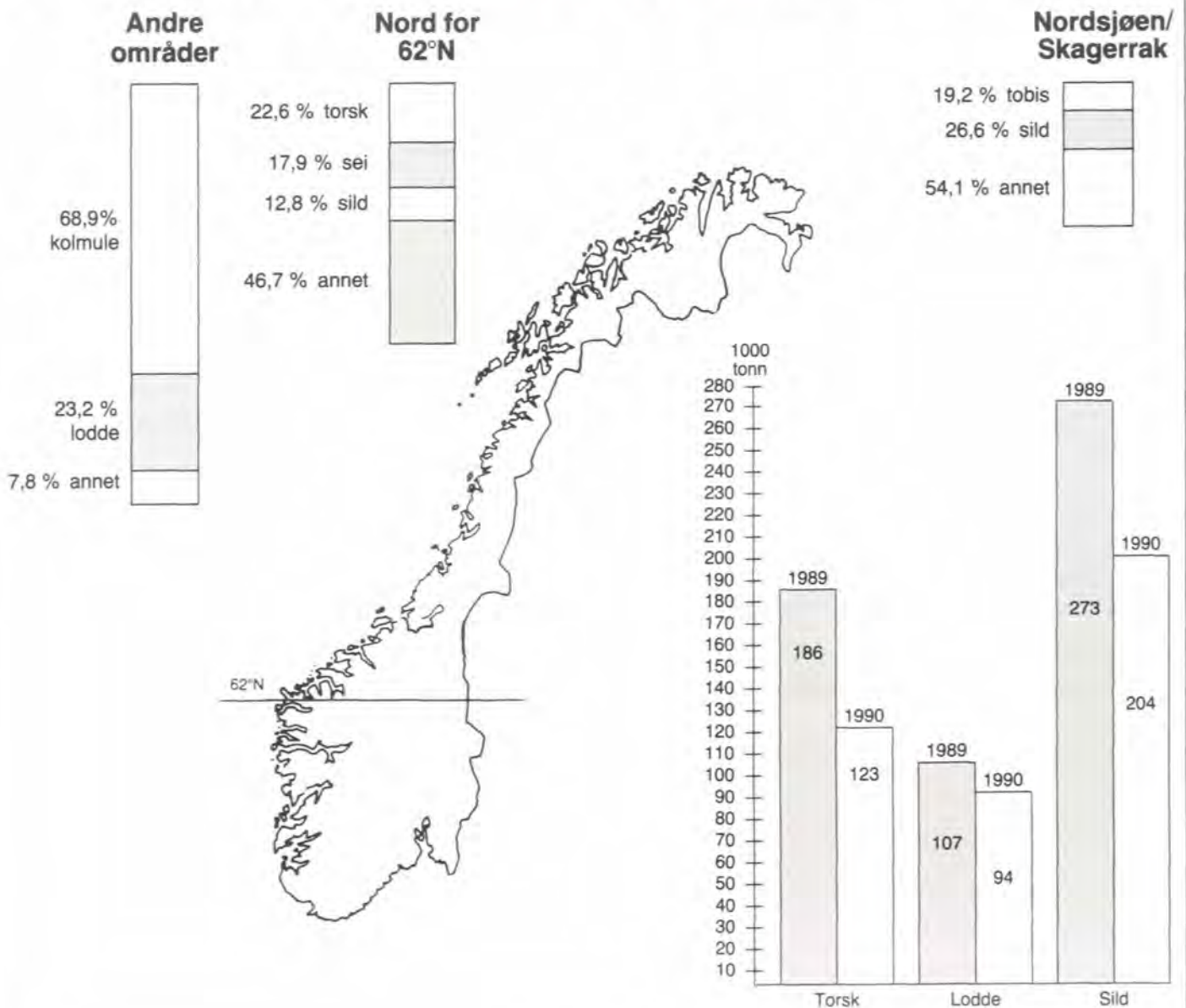
Forskrift om endring av forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

J. 34/91

(J. 32/91 UTGÅR)

Forskrift om rekekrålfiske - stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark, Troms og Nordland.

Foreløpig oversikt over ilandført kvantum pr. desember 1990

Tabell 1 Alle tall i tonn rund vekt

	Desember 1990				Til og med desember 1990	
	Alle områder	Nord for 62°	Nordsjøen/Skagerrak	Andre områder ¹⁾	t.o.m. desember 1990	t.o.m. desember 1989
Torsk	13 140	116 300	5 810	800	122 910	186 290
Hyse	930	20 640	1 560	315	22 515	38 545
Sei	3 385	92 100	19 730	270	112 100	144 230
Uer	5 190	34 800	1 115	4 565	40 480	27 570
Brosme	2 950	18 940	3 890	5 320	28 150	32 070
Lange/blålange	1 000	8 760	6 345	8 675	23 780	28 155
Blåkveite	1 740	16 850	30	3 720	20 600	11 700
Vassild	65	8 900	1 780	10	10 690	22 680
Lodde	—	—	—	94 000	94 000	106 770
Sild	25 965	66 070	132 340	5 670	204 080	273 270
Brisling	100	340	5 890	0	6 230	4 900
Makrell	13 900	78 700	72 000	50	150 750	143 000
Kolmule	—	—	2 420	279 180	281 600	265 900
Øyepål	9 860	0	142 030	0	142 030	123 555
Tobis	0	0	95 670	0	95 670	195 150
Reker	710	52 925	6 160	2 415	61 500	56 080
		515 325	496 770	404 990		

¹⁾ Inkluderer fangst tatt ved Jan Mayen, Island, Færøyane, vest av Skottland, Øst-Grønland og NAFO.

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-10/2 1991 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til						
	28/1-3/2	4-10/2	pr. 11/2 1990	pr. 10/2 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 - Finnmark</i>											
Torsk	59	224	297	1 042	0	1 025	16	0	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	16	49	45	274	11	263	—	—	—	—	—
Sei	1	1	7	7	—	7	0	—	—	—	—
Brosme	2	1	1	11	—	6	4	2	—	—	—
Lange	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	0	2	0	2	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	0	1	1	1	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	1	—	1	—	—	—	—	—
Uer	1	1	1	3	0	3	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	194	156	—	156	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	125	42	2	716	7	599	92	1	0	17	—
I alt	204	318	548	2 214	19	2 064	112	2	0	17	—
<i>Prissone 2 - Finnmark</i>											
Torsk	151	281	368	915	15	640	247	13	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	15	41	51	96	3	92	0	0	—	—	—
Sei	5	19	138	94	0	18	56	19	—	—	—
Brosme	3	2	5	37	2	6	23	6	—	—	—
Lange	0	0	0	0	—	—	0	0	—	—	—
Blålange	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Kveite	—	0	—	4	0	4	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	7	8	—	8	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	2	0	2	—	—	—	—	—
Uer	1	1	2	9	2	7	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	2	1	6	71	4	67	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	63	83	7	710	79	277	340	9	—	5	—
I alt	241	429	584	1 948	106	1 123	666	47	—	5	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-10/2 1991 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til						
	28/1-3/2	4-10/2	pr. 11/2 1990	pr. 10/21 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 - Troms</i>											
Torsk	335	216	1 142	2 902	68	490	2 322	22	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	22	30	140	94	23	68	2	0	—	—	—
Sei	52	13	210	392	9	74	297	12	—	—	—
Brosme	27	23	180	145	3	1	129	12	—	—	—
Lange	2	1	25	16	0	0	16	0	—	—	—
Blålange	0	—	1	0	—	—	0	—	—	—	—
Lyr	0	—	0	0	0	0	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	5	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	6	1	223	133	12	121	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	5	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—
Uer	5	1	48	33	24	8	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	0	0	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	2	0	1 709	1 543	2	1 540	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	1 009	297	303	3 514	697	234	2 293	115	—	175	—
I alt	1 461	583	3 991	8 778	843	2 537	5 061	161	0	175	—
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland</i>											
Torsk	341	132	924	1 240	112	116	889	120	3	—	—
Skrei	—	19	231	127	3	0	11	114	—	—	—
Hyse	13	3	293	26	10	14	1	0	0	—	—
Sei	166	88	713	535	202	148	176	8	1	—	—
Brosme	13	17	302	129	75	21	21	5	7	—	—
Lange	5	7	60	31	7	3	19	0	1	—	—
Blålange	0	0	6	1	0	0	0	0	0	—	—
Lyr	3	1	8	10	9	0	1	0	0	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	12	5	4	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	198	219	82	136	—	—	—	—	—
Rødspette	1	0	30	16	12	4	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Uer	38	12	149	152	101	43	6	—	1	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	0	1	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	1	1	11	11	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	7	4	48	14	14	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	523	458	704	2 885	958	491	1 048	182	10	196	—
I alt	1 112	742	3 681	5 403	1 602	978	2 172	430	24	196	—

lilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-10/2 1991 etter Innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til						
	28/1-3/2	4-10/2	pr. 11/2 1990	pr. 10/2 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 - Trøndelag</i>											
Torsk	14	8	54	56	50	4	2	0	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	1	20	5	5	0	—	—	—	—	—
Sei	16	9	85	64	49	7	2	7	—	—	—
Brosme	4	2	27	10	8	—	2	0	—	—	—
Lange	2	1	9	6	5	0	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	4	1	1	—	0	—	—	—	—
Lyr	4	3	18	18	18	0	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	—	1	1	—	0	—	—	—	—
Kveite	0	1	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	9	7	51	45	45	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	49	28	67	112	112	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	105	193	143	48	95	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	84	23	386	198	180	15	1	—	—	1	—
I alt	185	188	916	661	523	121	10	7	—	1	—
<i>Priss. 9 - Nordmøre</i>											
Torsk	20	13	118	220	97	0	123	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	3	18	18	17	0	0	—	—	—	—
Sei	189	98	117	453	348	3	102	—	—	—	—
Brosme	13	2	302	333	10	2	320	—	—	—	—
Lange	23	2	59	114	2	0	112	—	—	—	—
Blålange	8	4	5	14	4	—	11	—	—	—	—
Lyr	2	1	6	9	8	0	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	1	3	1	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	2	—	2	4	4	0	—	—	—	—	—
Rødspette	1	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	3	1	2	—	—	—	—	—
Uer	11	20	335	69	62	7	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	1	2	1	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	1	19	19	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	75	4	96	202	163	10	29	—	—	0	—
I alt	348	148	1 066	1 465	739	27	698	—	—	0	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/2 1991 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til							
	11-17/2	18-24/2	pr. 25/2 1990	pr. 24/2 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Prissone 1 - Finnmark</i>												
Torsk	150	307	768	1 499	0	1 479	20	0	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	32	23	85	329	11	318	—	—	—	—	—	
Sei	9	2	8	18	—	18	0	—	—	—	—	
Brosme	3	1	3	15	—	9	4	2	—	—	—	
Lange	0	—	0	0	—	0	—	—	—	—	—	
Blålange	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	0	0	0	2	0	2	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	0	1	1	1	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	1	0	1	1	—	1	—	—	—	—	—	
Uer	7	35	1	45	40	5	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	381	156	—	156	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	236	15	2	966	11	786	151	1	0	19	—	
I alt	437	383	1 249	3 034	63	2 775	174	3	0	19	—	
<i>Prissone 2 - Finnmark</i>												
Torsk	253	244	823	1 413	16	966	417	13	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	32	17	101	146	4	141	1	0	—	—	—	
Sei	2	6	215	102	1	20	62	19	—	—	—	
Brosme	2	2	11	41	3	7	25	7	—	—	—	
Lange	0	0	0	0	0	—	0	0	—	—	—	
Blålange	0	—	—	0	—	0	0	—	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—	
Kveite	0	—	—	4	0	4	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	80	0	—	0	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	7	8	—	8	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	1	3	0	3	—	—	—	—	—	
Uer	3	1	8	14	2	11	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	1	1	256	73	6	67	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	233	173	16	1 116	127	393	564	24	—	8	—	
I alt	528	444	1 519	2 920	159	1 620	1 069	65	—	8	—	

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/2 1991 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til							
	11-17/2	18-24/2	pr. 25/2 1990	pr. 24/2 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Prissone 3 - Troms</i>												
Torsk	874	1 194	2 616	4 970	81	724	4 140	25	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	63	42	250	199	68	126	4	0	—	—	—	
Sei	17	34	450	443	10	100	321	12	—	—	—	
Brosme	16	9	251	170	5	1	152	12	—	—	—	
Lange	1	1	38	18	0	0	18	0	—	—	—	
Blålange	0	0	1	0	—	—	0	—	—	—	—	
Lyr	0	0	0	0	0	0	0	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	0	5	2	1	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	9	77	244	220	17	203	—	—	—	—	—	
Rødspette	1	1	8	3	3	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	4	1	1	7	6	2	—	—	—	—	—	
Uer	4	2	69	40	31	9	0	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	0	0	0	0	—	—	0	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	199	4	1 862	1 746	8	1 738	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	1 136	880	639	5 530	1 203	351	3 453	178	—	346	—	
I alt	2 324	2 247	6 436	13 349	1 433	3 254	8 089	227	0	346	—	
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland</i>												
Torsk	429	421	2 039	2 090	235	151	1 573	126	3	—	—	
Skrei	526	313	1 386	967	6	43	243	675	—	—	—	
Hyse	13	15	514	54	17	33	2	1	1	—	—	
Sei	82	54	1 248	671	216	247	197	10	1	—	—	
Brosme	16	25	590	170	97	28	29	6	9	—	—	
Lange	7	5	106	43	8	5	27	0	2	—	—	
Blålange	0	0	9	1	0	0	1	0	0	—	—	
Lyr	1	2	14	13	11	0	1	0	0	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	1	15	6	5	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	387	219	82	136	—	—	—	—	—	
Rødspette	6	1	34	23	19	4	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	0	0	3	1	1	0	—	—	—	—	—	
Uer	29	3	282	184	127	50	6	—	1	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	1	1	1	0	—	—	0	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	0	2	23	14	14	0	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	7	6	74	27	27	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesif.	2 929	3 257	2 121	9 072	2 107	1 347	3 490	1 572	23	532	—	
I alt	4 046	4 106	8 845	13 555	2 973	2 049	5 570	2 391	40	532	—	

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/2 1991 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1991 brukt til						
	11-17/2	18-24/2	pr. 25/2 1990	pr. 24/2 1991	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 - Trøndelag</i>											
Torsk	18	8	86	82	73	6	3	0	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	2	1	31	8	8	0	—	—	—	—	—
Sei	9	3	114	75	56	8	5	7	—	—	—
Brosme	3	3	70	17	14	0	3	0	—	—	—
Lange	1	1	17	8	7	0	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	5	2	1	—	1	—	—	—	—
Lyr	2	1	26	22	22	0	0	—	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	—	1	1	—	0	—	—	—	—
Kveite	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	3	1	70	48	48	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	28	23	81	163	163	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	1	202	145	50	95	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	71	36	516	305	266	22	13	—	—	4	—
I alt	138	79	1 222	878	711	130	26	7	—	4	—
<i>Priss. 9 - Nordmøre</i>											
Torsk	9	46	210	275	119	1	155	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	6	43	29	28	1	0	—	—	—	—
Sei	106	80	396	639	420	4	214	2	—	—	—
Brosme	2	100	379	435	23	5	407	—	—	—	—
Lange	1	50	99	165	5	1	160	—	—	—	—
Blålange	—	—	6	14	4	—	11	—	—	—	—
Lyr	1	6	12	15	14	1	—	—	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	2	4	2	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	3	4	4	0	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	2	1	4	2	2	—	—	—	—	—
Uer	1	10	446	80	72	7	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	1	2	2	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	2	19	19	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	0	3	0	0	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	3	133	245	339	248	14	76	—	—	2	—
I alt	127	435	1 848	2 026	965	35	1 023	2	—	2	—

8001133 INTERN 1
 HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
 BIBLIOTEKET
 5024 BERGEN

*Livet
 i havet
 - vårt ansvar!*

FISKERIDIREKTORATET

Fiskets Gang

- Artikler om fiskeriforskning, prøvafiske, leitetjenesten
- Intervjuer og reportasjer om aktuelle fiskerisaker
- Nytt fra fiskeridministrasjonen
- Fiskerinyheter fra inn- og utland
- Statistikk for norsk fiske
- Oversikt over Norges eksport av fiskeprodukter

Kommer ut 1. gang i måneden.
 Utgis av Fiskeridirektøren

Ja takk,

.....
 Navn

.....
 Adresse

.....
 Poststed

bestiller Fiskets Gang

- 1 år for kroner 200,-
- student kroner 100,-
- 1 år utland kroner 330,-
- 1 år utland m. fly kroner 400,-

Abonnementet blir betalt så snart jeg får tilsendt innbetalingskort.

Fiskets Gang

Boks 185
 5002 Bergen